

Zdravotně
sociální fakulta
Faculty of Health
and Social Studies

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta
Katedra právních oborů, řízení a ekonomiky

Bakalářská práce

Veřejná služba a její pojetí před sociální reformou a po 01.01.2012

Vypracoval: Martin Sýkora, DiS.
Vedoucí práce: PhDr. Lenka Rosková

České Budějovice 2014

Abstrakt

Veřejná služba je od roku 2009 zakotvena v zákoně č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Vznikla jako nástroj aktivace a sociálního začleňování. Veřejná služba představuje zejména pomocné práce vykonávané v obecním zájmu a to bezplatně. Je určena nezaměstnaným osobám dlouhodobě závislým na sociálním systému.

V roce 2012 došlo ke změně zákonů č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi a zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti. S touto změnou došlo k převodu agend sociálních dávek z pověřených obcí a obcí s rozšířenou působností na krajské pobočky Úřadu práce České republiky. Zároveň došlo i k převodu veřejné služby a k podstatné změně jejího nastavení. V listopadu 2012 Ústavní soud zrušil povinnost výkonu veřejné služby z důvodu jejího rozporu s Listinou základních práv a svobod. V současné době je veřejná služba dobrovolná.

Cílem práce je srovnání pojetí veřejné služby před sociální reformou a po 1. 1. 2012. Srovnání je provedeno na základě zkušeností s realizací veřejné služby na Městském úřadě v Českém Krumlově. Praktickým smyslem práce je jednak vyhodnocení, zda byla veřejná služba přínosem a jednak posouzení pozitivních a negativních aspektů veřejné služby před a po sociální reformě a též následné nastínění možného řešení pro její další vývoj.

V první části jsou uvedeny důvody vzniku veřejné služby, její zaměření a srovnání s veřejně prospěšnými pracemi, obecně prospěšnými pracemi a dobrovolnickou službou. Dále jsou podrobně rozepsány rozdíly mezi pojetím veřejné služby před sociální reformou a po ní do listopadu 2012. Zohledněna je stránka legislativní, organizační a také provázanost s dávkami pomoci v hmotné nouzi.

Druhá polovina práce rozebírá realizaci veřejné služby na Městském úřadě Český Krumlov před a po reformě. V této části byla statisticky zpracována a využita data Odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu Český Krumlov o osobách vykonávajících veřejnou službu získaná z praxe. Zároveň je v této části zpracováno vyhodnocení kladných a záporných stránek veřejné služby a to jednak z pohledu realizátora a jednak vykonavatele/-ky.

Závěrem bylo konstatováno, že veřejná služba byla pro město přínosem a měla též sociální rozměr. Na základě zhodnocení pozitivních a negativních stránek byly v bodech navrženy zásadní jednotlivosti podoby veřejné služby, která by spojovala výhody obou předchozích řešení a tak byla nastíněna možná varianta vývoje veřejné služby.

Klíčová slova: veřejná služba, sociální dávky, příspěvek na živobytí, hmotná nouze, životní a existenční minimum

Abstrakt

The public service is adjusted by Act. No. 111/2006 Col., on Assistance in Material Need since 2009. It was established as a tool for activation and social inclusion. The public service means mainly auxiliary works for public benefit and free of charge. It is intended for long-term unemployed persons dependent on the social system.

There was a change of Laws No. 111/2006 Col., on Assistance in Material Need and Act No. 435/2004 Col., on Employment in 2012. The change of law included also the transfer of administration of social benefits from the municipal authorities (delegated and with extended power) to the regional branch of the Labour Office of Czech Republic. At the same time there was also a transfer of public service, which settings was significantly changed. In November 2012, the Constitutional Court annulled the obligation to perform public service by reason of the violation of the Charter of Fundamental Rights and Freedoms. Currently, the public service is voluntary.

The aim of the thesis is to compare the conception of public service before the reform of social system and after 1st January 2012. The comparison is made on the basis of experience with the implementation of public service at the Municipal Office in Český Krumlov. The practical purpose of this thesis is both to evaluate whether the public service benefits and the assessment of the positive and negative aspects of public service before and after social reform and also to outline possible solutions for its further development.

The first part states reasons why the public service was established. There is a description of its focus and comparison with general public service, community service and volunteer service there. Further there are listed the differences between the conception of the public service before and after the social reform until November 2012. Differences were taken into account in terms of legislative, organization and the way of affecting assistance in material need.

The second part of this thesis discusses the implementation of public service at the Municipal office of Český Krumlov before and after the social reform. There are Statistically processed and used data obtained from the Department of Health and Social Affairs of the Municipal office of Český Krumlov there. These are data (acquired from practice) on persons performing public service. This section also contains an assessment of the strengths and weaknesses of public service from the perspective of the implementer as well as the worker on public service.

It was concluded that the public service had been beneficial for the town of Český Krumlov and also had a social dimension. After evaluating the positive and negative aspects there are proposed major points of potential form of the public service, that combines the advantages of both previous variants and so it is outlined the possible variant of development of the public service.

Key words: public service, social benefits, allowance for living, material need, subsistence levels

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to – v nezkrácené podobě – v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných fakultou – elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 25.07.2014

.....

Martin Sýkora, DiS.

Poděkování:

Mé poděkování patří PhDr. Lence Roskové za její trpělivost a vstřícnost, dále mému zaměstnavateli, jenž mi umožnil čerpat data, která jsem využil v bakalářské práci a rodině za její toleranci.

OBSAH

Úvod	11
1. Veřejná služba.....	13
1.1 Důvody vzniku veřejné služby, její zaměření	13
1.2 Veřejně prospěšné práce	14
1.3 Obecně prospěšné práce	16
1.4 Dobrovolnická služba	17
2. Veřejná služba pro osoby v hmotné nouzi (do 31.12.2011).....	18
2.1 Hmotná nouze, životní a existenční minimum a příspěvek na živobytí.....	18
2.2 Institut veřejné služby do 31.12.2011.....	21
2.3 Organizace veřejné služby do 31.12.2011.....	21
2.4 Princip motivace k výkonu veřejné služby.....	22
3. Veřejná služba pro osoby v evidenci uchazečů o zaměstnání (od 1. 1. 2012)	26
3.1 Legislativní ukotvení a organizace veřejné služby od 1. 1. 2012.....	26
3.2 Princip aktivace vykonavatelů/-ek veřejné služby od ledna do listopadu 2012	27
3.3 Vývoj veřejné služby od ledna 2012	28
3.4 Zrušení povinnosti výkonu veřejné služby Ústavním soudem.....	29
4. Veřejná služba na Městském úřadě Český Krumlov před sociální reformou ..	31
4.1 Zavedení veřejné služby	31
4.2 Organizace veřejné služby v Českém Krumlově do prosince 2011	34
4.3 Počty vykonavatelů/-ek veřejné služby v Českém Krumlově do 31.12.2011 ...	37
4.4 Pozitiva a negativa veřejné služby do prosince 2011	39
4.4.1 Pozitiva veřejné služby před reformou z pohledu realizátora a veřejného zájmu.	39
4.4.2 Pozitiva veřejné služby před reformou z pohledu vykonavatele/-ky	41
4.4.3 Negativa veřejné služby před reformou z pohledu realizátora a veřejného zájmu.	42
4.4.4 Negativa veřejné služby před reformou z pohledu vykonavatele/-ky.....	44
5. Veřejná služba na městském úřadě Český Krumlov po lednu 2012.....	46
5.1 Znovuzavedení veřejné služby	46
5.2 Organizace veřejné služby v roce 2012.....	46
5.3 Počty vykonavatelů/-ek veřejné služby při Městském úřadě Český Krumlov po lednu 2012	47
5.4 Pozitiva a negativa veřejné služby od ledna do listopadu 2012	48
5.4.1 Pozitiva veřejné služby po reformě z pohledu realizátora a veřejného zájmu.	48
5.4.2 Pozitiva veřejné služby po reformě z pohledu vykonavatele/-ky	49

5.4.3	Negativa veřejné služby po reformě z pohledu realizátora a veřejného zájmu.	50
5.4.4	Negativa veřejné služby po reformě z pohledu vykonavatele/-ky	51
6.	Závěr: Zhodnocení přínosu veřejné služby a návrh řešení pro její další vývoj	53
7.	Seznam použitých zdrojů:	58
8.	Seznam příloh	61

Seznam použitých zkratk

- MPSV** - Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky
- OSVZ** - Odbor sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu Český Krumlov
- OVV** - Odbor vnitřních věcí Městského úřadu Český Krumlov
- OŽP** - Odbor životního prostředí Městského úřadu Český Krumlov
- ÚP ČR** - Úřad práce České republiky
- VS** - veřejná služba

ÚVOD

Veřejná služba se do našeho právního systému dostala v roce 2009 jako nástroj aktivace a sociálního začleňování. Z širšího hlediska ji lze chápat též jako důsledek sílícího tlaku veřejnosti a státní správy na eliminaci výplaty sociálních dávek osobám, které neprojevují zájem o práci, respektive o realizaci snahy Ministerstva práce a sociálních věcí prosadit princip: „Kdo pracuje, musí se mít lépe než ten, kdo se práci vyhýbá (1).“

Veřejná služba představuje zejména pomocné práce vykonávané především v obecním zájmu a to bezplatně. Je určena nezaměstnaným osobám dlouhodobě setrvávajícím v sociálním systému a má sloužit v první řadě k zachování, popř. rozvíjení jejich pracovních schopností a dovedností a dále ke zvyšování podílu lidí na životě obce či komunity. V souvislosti se změnou zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi a zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti došlo od ledna 2012 v rámci vládní reformy sociálního systému k převodu sociálních dávek vyplácených do té doby pověřenými obcemi a obcemi s rozšířenou působností na krajské pobočky Úřadu práce České republiky. S touto změnou byla z obcí na úřady práce převedena též agenda veřejné služby, která zároveň doznala velmi podstatných změn.

Do konce roku 2011 šlo o nástroj motivační, neboť účast byla dobrovolná a osoby vykonávající veřejnou službu byly zvýhodněny za svou aktivitu navýšením sociálních dávek. Od ledna do listopadu roku 2012 byla veřejnou službu povinna vykonávat každá práceschopná osoba vedená jako uchazeč o zaměstnání déle než dva měsíce, které to úřad práce nařídil z moci zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, jako povinnost. Odmítnutí nebo řádné nevykonávání této služby bylo sankcionováno vyřazením z evidence úřadu práce s okamžitým dopadem i na vyplácené sociální dávky ve smyslu jejich snížení nebo odejmutí. Po zrušení posledně zmíněného nastavení veřejné služby Ústavním soudem, se hledá její nové pojetí, které by nebylo v rozporu s Listinou základních práv a svobod, ale zároveň by navázalo na pozitiva předchozích variant jakožto doplněk aktivní politiky zaměstnanosti.

Cílem práce je srovnání pojetí veřejné služby před sociální reformou a po 1. 1. 2012. Srovnání je provedeno na základě zkušeností s realizací veřejné služby na Městském úřadě v Českém Krumlově. Praktickým smyslem práce je jednak vyhodnocení, zda byla veřejná služba z pohledu realizátora (malé obce) přínosem a jednak posouzení pozitivních a negativních aspektů veřejné služby před a po sociální reformě a to jak z pohledu realizátora tak i vykonavatele/-ky. s následným nastíněním možného dalšího vývoje.

V bakalářské práci byla statisticky zpracována a využita data Odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu Český Krumlov, která jsem sám zpracovával nebo měl k dispozici jako osoba participující na realizaci veřejné služby při městském úřadě od jejího zavedení. Protože je institut veřejné služby relativně nový, nenabízí odborná literatura aktuálně mnoho zdrojů. Většina pramenů byla získána z Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky.

Veřejná služba je tématem velmi širokým. Týká se samosprávy i státní správy v přenesené působnosti, je provázána s dávkovými systémy, sociální prací i aktivní politikou zaměstnanosti a v neposlední řadě se dotýká základních lidských práv. Tato teoretická práce nabízí komplexní pohled na institut veřejné služby a jeho proměnu od zavedení do konce roku 2012. Práci lze využít též jako zdroj informací pro studenty zdravotně sociálních a sociálně právních oborů.

1. Veřejná služba

1.1 Důvody vzniku veřejné služby, její zaměření

Již přes dvacet let žijeme v tržní společnosti a všichni si uvědomujeme, že je to nemalou měrou právě hospodářský vývoj, který ovlivňuje proměny v sociální oblasti. Nejen u nás zaostává tempo růstu ekonomiky (2) za růstem státních výdajů na sociální zabezpečení (3). V celoevropském měřítku sílí tlak na aktivaci především dlouhodobě nezaměstnaných, jejich reintegraci na trh práce a omezení jejich závislosti na sociálních dávkách (4). Lze předpokládat, že tento trend bude v rámci boje proti nezaměstnanosti a s ní souvisejícím sociálním vyloučením zejména i nadále pokračovat (5). Zároveň klesá solidarita v rámci společnosti a v souvislosti s globálními ekonomickými tlaky dochází v celé Evropě ke „krizi sociálního státu“, jak dokazuje ve svých přednáškách Jan Keller. (6).

V České republice došlo v rámci snahy státní správy o omezení výdajů na sociální dávky k výraznému posunu především v roce 2007. Zásadní změny přinesl zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, a to zpřísněním podmínek pro přiznání sociálních dávek představujících „záchrannou sociální síť“. Změny se dotkly jednak okruhu společně posuzovaných osob, ale i dalších oblastí. Zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi nahradil do té doby platný zákon č. 482/1991 Sb., o sociální potřebnosti, jenž garantoval sociálně potřebným osobám nejen částky životního minima ale zároveň takřka v plné výši i nezbytné náklady na domácnost (v souladu s § 1-4 zákona č. 482/1991 Sb. o sociální potřebnosti) (7). Zákon o pomoci v hmotné nouzi (2006) zaručuje nově právo na sociální poradenství vedoucí k řešení hmotné nouze nebo jejímu předcházení (viz § 1 jmenovaného zákona) a osobám, které jsou dle litery tohoto zákona považovány za osoby v hmotné nouzi, pak přiznává nárok na sociální dávky odvislé od výše částek živobytí. Ty se sice od životního respektive existenčního minima v souladu se zákonem č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, odvíjejí, ale na rozdíl od dříve platné legislativy již částku životního minima nemusejí garantovat. Zjednodušeně je zaručenou hranicí příjmu pro osoby v hmotné

nouzi částka živobytí (blíže je částka živobytí popsána následně v souvislosti s ovlivněním její výše z důvodu výkonu veřejné služby). Podstatnou novinkou, která se v zákoně o pomoci v hmotné nouzi (2006) objevila byl nově kladený důraz na aktivní přístup příjemců sociálních dávek pomoci v hmotné nouzi k řešení jejich vlastní tíživé situace. Při stanovení částky živobytí, od níž se odvíjejí opakované dávky pomoci v hmotné nouzi, se až do 31. prosince 2011 pozitivně projevila prokázaná snaha zvýšit si příjem vlastním přičiněním, aktivní kroky k nalezení pracovního místa či prokázané náklady spojené s hledáním zaměstnání. Od roku 2012 tyto aktivizační prvky ze zákona zmizely a částka živobytí zpravidla dosahuje částky životního minima, není-li snížena z taxativně zákonem daných (většinou sankčních) důvodů na existenční minimum, nebo navýšena kvůli zákonem uznatelné finančně náročné dietě dle vyhlášky č. 504/2006 Sb. platné do prosince 2011 respektive vyhlášky č. 389/2011 Sb. platné od ledna 2012.

Od roku 2009 je pak do zákona o pomoci v hmotné nouzi (2006) jako další prvek aktivizace zaveden institut veřejné služby. Veřejnou službou se dle § 18a zákona o pomoci v hmotné nouzi (2006) rozumí: „*pomoc obcím (a od ledna 2012 též dalším subjektům) zejména v oblastech zlepšování životního prostředí, udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, pomoci v oblasti kulturního a sportovního rozvoje a sociální péče. Za výkon veřejné služby nenáleží odměna.*“ (8) Pro jednoznačnost věcného odlišení ale i pro porovnání veřejné služby je níže uvedeno vymezení pojmů veřejně prospěšné práce, obecně prospěšné práce a dobrovolnická služba, s nimiž je nezřídka zaměňována.

1.2 Veřejně prospěšné práce

Veřejně prospěšné práce jsou placená pracovní místa určená nezaměstnaným a (dle §104 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění, dále jen zákon o zaměstnanosti) jsou vedle rekvalifikace, investičních pobídek, společensky účelných pracovních míst, překlenovacího příspěvku, příspěvku na zapracování, a příspěvku na nový podnikatelský program nástrojem aktivní politiky zaměstnanosti státu.

„Aktivní politika zaměstnanosti je souhrn opatření směřujících k zajištění maximálně možné úrovně zaměstnanosti. Aktivní politiku zaměstnanosti zabezpečuje ministerstvo (MPSV, pozn. autora) a Úřad práce; podle situace na trhu práce spolupracují při její realizaci s dalšími subjekty (9).“

V souladu s § 112 výše uvedeného zákona o zaměstnanosti (2004) „se veřejně prospěšnými pracemi rozumí časově omezené pracovní příležitosti spočívající zejména **v údržbě veřejných prostranství, úklidu a údržbě veřejných budov a komunikací nebo jiných obdobných činnostech ve prospěch obcí nebo ve prospěch státních nebo jiných obecně prospěšných institucí**, které vytváří zaměstnavatel nejdéle na 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců, a to i opakovaně, k pracovnímu umístění uchazečů o zaměstnání. Pracovní příležitosti jsou vytvářeny na základě dohody s Úřadem práce, který na ně může zaměstnavateli poskytnout příspěvek.

Příspěvek lze poskytnout až do výše skutečně vynaložených prostředků na mzdy nebo platy na zaměstnance umístěného na tyto práce, včetně pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvedl z vyměřovacího základu tohoto zaměstnance (9).“

Veřejně prospěšné práce jsou hojně využívány obcemi. Ze strany zaměstnavatelů je podmínkou bezdlužnost u finančního úřadu, na pojištění vůči zdravotním pojišťovnám i okresní správě sociálního zabezpečení a ze strany krajských poboček Úřadu práce České republiky dostatek finančních prostředků na tuto agendu. Adepty/-ky na veřejně prospěšné práce jsou zejména dlouhodobě nezaměstnaní především kvůli minimální nebo scházející kvalifikaci, či z důvodu zdravotního omezení. *„Cílem a hlavním přínosem je zejména udržení a obnovení základních pracovních návyků uvedené skupiny uchazečů o zaměstnání a jejich motivace k práci prostřednictvím získání finančních prostředků z pracovní činnosti, nikoliv ze sociálních podpor nebo podpor v nezaměstnanosti (10).“*

O vhodné osobě a výši příspěvku na konkrétního zaměstnance/-kyni rozhodují krajské pobočky Úřadu práce České republiky.

1.3 Obecně prospěšné práce

Obecně prospěšné práce jsou druhem trestu. Navzdory zcela odlišnému účelu proti veřejné službě, nicméně podobnému zaměření prací, je vhodné, pro srovnání, uvést základní informace.

Jedná se o trest dle § 52 c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, který může soud uložit alternativně místo nepodmíněného odsouzení a to pachatelům/-kám méně závažné trestné činnosti. Osoba, která spáchala přečin může své jednání odčinit prací k obecně prospěšným účelům. Rozsah, který může být vyměřen činí 50 až 300 hodin. Dle § 65 trestního zákoníku (2009), „*je obecně prospěšné práce odsouzený povinen vykonat osobně a bezplatně ve svém volném čase nejpozději do dvou let ode dne, kdy soud nařídil výkon tohoto trestu (11).*“ Na dodržení podmínek trestu dohlíží dle § 49 až § 51 uvedeného zákona úředník Probační a mediační služby.

Vymezení je stanoveno v § 62 odst. 3 trestního zákoníku (2009) následovně:

*„Trest obecně prospěšných prací spočívá v povinnosti odsouzeného provést ve stanoveném rozsahu práce k obecně prospěšným účelům spočívající v **údržbě veřejných prostranství, úklidu a údržbě veřejných budov a komunikací nebo jiných činnostech ve prospěch obcí, nebo ve prospěch státních nebo jiných obecně prospěšných institucí, které se zabývají vzděláním a vědou, kulturou, školstvím, ochranou zdraví, požární ochranou, ochranou životního prostředí, podporou a ochranou mládeže, ochranou zvířat, humanitární, sociální, charitativní, náboženskou, tělovýchovnou a sportovní činností. Práce nesmí sloužit výdělečným účelům odsouzeného (11).***“

Trest obecně prospěšných prací může soud uložit jen osobě způsobilé k soustavnému výkonu práce. Vzhledem k zaměření jsou obecně prospěšné práce využívány především obcemi a jimi zřízenými organizacemi.

1.4 Dobrovolnická služba

Dobrovolnická služba byla do konce roku 2012 společně s veřejnou službou aktivizačním prvkem, umožňujícím navýšení sociální dávky pomoci v hmotné nouzi, respektive mohla zamezit jejímu snížení, které hrozilo po půl roce pobírání dávky.

Dobrovolnická služba je dle § 4 a § 6 zákona č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zprostředkovávaná neziskovou, nestátní organizací (občanským sdružením, obecně prospěšnou společností, církví nebo náboženskou společností) - právnickou osobou se sídlem v ČR, která dobrovolníky vybírá, eviduje, připravuje pro výkon dobrovolnické služby a uzavírá s nimi smlouvy o výkonu dobrovolnické služby, pokud splnila podmínku udělené akreditace od Ministerstva vnitra.

Dobrovolnická služba může být vykonávána v České republice i v zahraničí (v případě osob v hmotné nouzi Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky doporučuje výkon na území republiky (12)) a to výhradně bezplatně ze svobodné vůle dobrovolníka/-ce. Je využívána například *„při pomoci v sociální oblasti, pomoci při přírodních, ekologických nebo humanitárních katastrofách, při ochraně a zlepšování životního prostředí, při pořádání kulturních nebo charitativních akcí apod (13).“* Ačkoli může mít i dlouhodobější charakter, jedná se nejčastěji o jednorázové krátkodobé akce. Dobrovolníci nesmějí nahrazovat osoby v pracovně právním vztahu - **nejedná se tedy o úklid, opravy a údržbu majetku v organizacích a podobně (12).**

Jak z výše uvedeného vyplývá, adepti/-ky na dobrovolnickou službu musí zpravidla splňovat kromě zdravotní způsobilosti ještě další kritéria (např. vzdělání, komunikační schopnosti, psych. vyrovnanost, u některých činností může být vyžadován výpis z rejstříku trestů a pod.), což počet využitelných osob v hmotné nouzi resp. nezaměstnaných značně limituje.

2 Veřejná služba pro osoby v hmotné nouzi (do 31.12.2011)

2.1 Hmotná nouze, životní a existenční minimum a příspěvek na živobytí

Veřejná služba je legislativně ukotvena v zákoně č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi (dále jen zákon o pomoci v hmotné nouzi), který představuje záchrannou sociální síť, pokud osoba „propadne sítí“ tohoto zákona, žádnou další pomoc ke zmírnění materiálního nedostatku již zákon nedává.

„Ve stavu hmotné nouze je osoba, nebo osoby, případně rodina, jejíž příjmy a celkové sociální a majetkové poměry jsou takové, že neumožňují uspokojení základních životních potřeb na úrovni ještě přijatelné pro společnost, a zároveň si tyto příjmy nemůže nebo nemohou z objektivních důvodů zvýšit vlastním přičiněním například prodejem či využitím majetku, zejména však vlastní prací nebo uplatněním nároků a pohledávek (14).“ (Mezi nároky se počítá mimo jiné výživné, dávky státní sociální podpory, atd..)

Situace hmotné nouze (vymezené v § 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi) jsou spojené s nedostatečným zabezpečením životních potřeb, základní obživy, bydlení a mimořádnými událostmi. Pomoc v hmotné nouzi by měla napomáhat k řešení těchto situací, předcházet jejich vzniku a též předcházet sociálnímu vyloučení. Součástí pomoci osobám v hmotné nouzi je sociální práce, nicméně podstatným nástrojem jsou sociální dávky. Jedná se jednak o v zásadě šest typů jednorázových dávek mimořádné okamžité pomoci, jednak o opakované sociální dávky doplatek na bydlení a příspěvek na živobytí. O dávkách pomoci v hmotné nouzi rozhodovaly v přenesené působnosti do konce roku 2011 pověřené obecní úřady, újezdní úřady, obecní úřady s rozšířenou působností a krajské úřady.

Nejpodstatnější sociální dávkou v případě nedostatečného příjmu, na kterou byla zároveň navázána veřejná služba, je příspěvek na živobytí. Pro řádné objasnění způsobu, jakým byl institut veřejné služby provázán s příspěvkem na živobytí, je

nezbytné alespoň rámcově popsat koncepci této sociální dávky v době zavedení veřejné služby.

Při zjišťování nároku na tuto dávku se příjmy, sociální a majetkové poměry posuzují v rámci společně posuzovaných osob. Okruh společně posuzovaných osob se řídí dle § 4 zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu (dále jen zákon o životním a existenčním minimu). Zjednodušeně lze říci, že jsou společně posuzováni manželé; partneři (druh a družka či registrovaní partneři dle zvláštního právního předpisu); rodiče a nezletilé nezaopatřené děti; též rodiče a jejich zletilé děti bez ohledu na věk a to i v případě, že mají sami vlastní děti, pokud nemají partnera či manžela. Důležitým hlediskem zejména u partnerů, zletilých nezaopatřených i zaopatřených dětí je sdílení společné domácnosti. Nezaopatřenost dítěte se posuzuje podle zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (5).

Výše Příspěvků na živobytí se vypočítává jako rozdíl mezi částkou živobytí osoby či společně posuzovaných osob (rodiny) a jejím resp. jejich příjmem (který se navíc krátí o tzv. „přiměřené náklady na bydlení“). Částka živobytí se stanovuje individuálně, a to na základě hodnocení využití majetku a nároků osoby případně dietního stravování a do roku 2012 též podle aktivity k získání příjmu vlastním přičiněním. Pro stanovení částky živobytí všech společně posuzovaných osob (rodiny) se jednotlivé částky živobytí osob sčítají. Částka živobytí se odvíjí od částek existenčního a životního minima dle zákona o životním a existenčním minimu (2006) (8).

„Zákon o životním minimu stanoví životní minimum jako minimální hranici peněžních příjmů fyzických osob k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb a existenční minimum jako minimální hranici příjmů osob, která se považuje za nezbytnou k zajištění výživy a ostatních základních osobních potřeb na úrovni umožňující přežití. Existenční minimum nelze použít u nezaopatřeného dítěte, u poživatele starobního důchodu, u osoby plně invalidní (dle legislativy platné od ledna 2010 invalidní ve třetím stupni, pozn. autora) a u osoby starší 65 let (dle legislativy platné od ledna 2010 starší 68 let, pozn. autora) (15).“

U každé společně posuzované osoby se pro účely stanovení výše částky živobytí zjišťuje, zda ji lze považovat za osobu v hmotné nouzi a též zda se jedná o osobu na níž se nevztahuje povinnost zvýšit si příjem vlastním přičiněním. Společně posuzované osobě, která nesplní podmínky hmotné nouze (např. osoba, které byla uložena sankce za neplnění povinností zákonného zástupce z důvodu řádného plnění povinné školní docházky dítěte, z úřadu práce vyřazený/-á nezaměstnaný/-á bez pracovního poměru atd., viz § 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi (2006) v platném znění) činí částka živobytí nulovou hodnotu. Osoby, u nichž se nezkoumá možnost zvýšit si příjem vlastním přičiněním jsou jmenovány v § 11 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi (2006) a jedná se mimo jiné o nezaopatřené osoby, matky pobírající rodičovský příspěvek či dávky nemocenského pojištění z důvodu těhotenství a mateřství, poživatele/-ky starobního důchodu, o osoby v dočasné pracovní neschopnosti či plně invalidní osoby (resp. ve III. stupni invalidity a to i bez nároku na výplatu důchodu) a pod..

Na osoby dlouhodobě pobírající příspěvek na živobytí, které nepatří do výše uvedené skupiny a zároveň nemají příjem ze zaměstnání nebo nepobírají podporu v nezaměstnanosti či v rekvalifikaci, byla zacílena veřejná služba. Jak z principu dávek pomoci v hmotné nouzi vyplývá, jedná se o osoby, jejichž celkové příjmové, majetkové a sociální poměry jsou velmi špatné. Jsou to lidé, kteří ze zdravotních důvodů, kvůli vyššímu věku, nedostatečné kvalifikaci, problémům s návykovými látkami, kvůli předlužení nebo z jiných důvodů dlouhodobě vypadly z pracovního procesu, případně jsou zaměstnáváni jen dočasně na sekundárních trzích práce, nebo v šedé ekonomice, nebo v horším případě nemají žádnou pracovní zkušenost a mnohdy ani snahu. Nezřídka jsou to lidé, u nichž se po ukončení základního vzdělání nástupem na úřad práce a vlastní žádostí o sociální dávky uzavírá koloběh produktivního věku. Jde o osoby, které ztratily pracovní návyky, nebo dokonce tyto zcela postrádají, osoby žijící často na okraji společnosti, jimž bezprostředně hrozí sociální vyloučení, případně v sociálním vyloučení žijící.

2.2 Institut veřejné služby do 31.12.2011

Zákonem č. 382/2008 Sb. byl novelizován mimo jiné zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi. Od ledna 2009 se tak dostala do našeho právního řádu veřejná služba. Ta vznikla jako aktivizační prvek pro osoby v hmotné nouzi. Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen MPSV) sledovaný záměr shrnulo následovně: *„Veřejná služba je jednou z možností zachování, popř. rozvíjení pracovních schopností a dovedností osob, které dlouhodobě setrvávají ve stavu hmotné nouze a mají objektivní či subjektivní problémy s nalezením odpovídajícího zaměstnání. Veřejná služba má i důležitý sociální rozměr, podporuje sociální začleňování osob, zvyšuje participaci lidí na životu obce a přispívá k dobrým vztahům mezi osobami v hmotné nouzi a ostatními občany. Zároveň vyjadřuje jeden z motivačních principů pomoci v hmotné nouzi: Ten kdo pracuje, se musí mít lépe než ten, který se pracovat nesnaží (16).“*

V § 18a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi ve znění platném do 31.12.2011 byla veřejná služba definována takto: *„Veřejnou službou se rozumí pomoc obci v záležitostech, které jsou v zájmu obce, zejména při zlepšování životního prostředí v obci, udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, pomoci v oblasti kulturního rozvoje a sociální péče. Veřejná služba je vykonávána osobami v hmotné nouzi na základě písemné smlouvy uzavřené s obcí obsahující alespoň místo, předmět a dobu výkonu veřejné služby obci. Za výkon veřejné služby nenáleží odměna (8).“*

2.3 Organizace veřejné služby do 31.12.2011

Zřízení veřejné služby na obci je výhradně v kompetenci samosprávy a nejedná se o povinnost danou zákonem, nýbrž možný nástroj k využití (17). Do konce roku 2011 byly organizátory veřejné služby obce.

Pokud se rozhodly pro zavedení veřejné služby, tak na sebe v rámci přenesené státní správy vzaly (dle §62a zákona o pomoci v hmotné nouzi ve znění platném do konce roku 2011) následující povinnosti: vedení evidence osob vykonávajících

na území obce veřejnou službu, udělování závazných pokynů při výkonu veřejné služby a zabezpečení kontroly, dále povinnost informovat příslušný orgán v hmotné nouzi o zahájení výkonu veřejné služby, jejím ukončení a zda a jak byla vykonávána. O výkonu a způsobu vykonání veřejné služby byl organizátor povinen podat informace též úřadu práce, pokud o to písemně požádal.

V samostatné působnosti pak (dle § 62b zákona o pomoci v hmotné nouzi (2006) ve znění platném do konce roku 2011) uzavíraly smlouvy o výkonu veřejné služby a zajišťovaly pojištění osob na veřejné službě ke krytí odpovědnosti za škodu na majetku či zdraví, kterou mohla osoba neúmyslně způsobit, nebo jí mohla být způsobena. Náklady spojené s krytím pojistného pro osoby v hmotné nouzi na veřejné službě mohla obec formou žádosti o dotaci s ročním vyúčtováním dostat od MPSV zpět (18).

Obec zároveň mohla výkon veřejné služby přenést na jinou popřípadě i více organizací. Tímto způsobem mohla delegovat pouze povinnosti v samostatné působnosti nikoli v přenesené působnosti státu (19). Též bylo možné na základě veřejnoprávních smluv, aby veřejnou službu pro obec či obce vykonávala jiná obec a to se souhlasem krajského úřadu (17).

„Při sjednání rozsahu pracovní doby, doby odpočinku, podmínek pro zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se pro výkon veřejné služby použijí pracovněprávní předpisy. Pro výkon veřejné služby osobou mladší 18 let se použijí pracovněprávní předpisy upravující pracovní podmínky mladistvých zaměstnanců (8).“

2.4 Princip motivace k výkonu veřejné služby

Zavedením veřejné služby do zákona o pomoci v hmotné nouzi se do sociálního systému dostal zcela nový prvek aktivizace založený na principu odměny a trestu („cukru a biče“). Osobě v hmotné nouzi pobírající příspěvek na živobytí po dobu delší než šest kalendářních měsíců hrozil pokles částky živobytí na existenční minimum v případě, že nevykoná veřejnou službu nebo dobrovolnickou službu v rozsahu nejméně 20 hodin v měsíci. Výjimku tvořily pouze osoby (uvedené v § 13 zákona o pomoci v hmotné nouzi (2006) v platném znění od ledna 2009 do prosince 2011), u nichž se

nezkoumá možnost zvýšit si příjem vlastním přičiněním (viz. též kapitola Hmotná nouze, životní a existenční minimum a příspěvek na živobytí) a dále osoby, pobírající podporu v nezaměstnanosti či při rekvalifikaci, nebo osoby mající příjem z výdělečné činnosti.

Pouze vykonáním veřejné služby resp. dobrovolnické služby v rozsahu minimálně 20 hodin v měsíci si osoba, jíž se případné snížení částky živobytí na existenční minimum týkalo, mohla udržet stávající výši sociální dávky příspěvku na živobytí (do maximální výše částky životního minima). V případě odpracování minimálně 30 hodin veřejné služby pak došlo k finanční bonifikaci, která mohla přesáhnout i částku životního minima.

Osob, u nichž se nezkoumá snaha o zvýšení příjmu vlastním přičiněním (osoby pracující apod.), ale také těch, kterým byla částka živobytí snížena na existenční minimum ze sankčních důvodů, se odměna za veřejnou službu mohla dotknout jen v případě, že veřejnou službu vykonaly v délce minimálně 30 hodin (do 29 hodin žádný finanční přínos z výkonu veřejné služby neměly) (20).

Princip navýšení vycházel z částek životního a existenčního minima. Vliv výkonu veřejné služby na výši částky živobytí potažmo výši příspěvku na živobytí je nejlépe patrný z přiložených tabulek č.1 až č.4.

Tabulka č. 1: Částky živobytí po 6 měsících pobírání příspěvku na živobytí osoby, která nemá majetek a nemusí uplatňovat pohledávky a nároky (číselné údaje jsou v Kč)

Osoba, která není nezaopatřeným dítětem, nemá majetek ani neuplatněné nároky	Částka živobytí osoby bez aktivity	Navýšení po vykonání veřejné služby v rozsahu 20 až 29 hodin (v Kč)		Navýšení částky živobytí po vykonání veřejné služby v rozsahu 30 a více hodin (v Kč)		
		existenční minimum	na životní minimum	rozdíl navýšení	$\frac{\text{ŽM} + (\text{ŽM} - \text{EM})}{2}$	rozdíl navýšení za 10 h
samostatně posuzovaná osoba	2020	3.126	o 1.106	3.679	o 553	o 1.659
1. společně posuzovaná osoba	2020	2.880	o 860	3.310	o 430	o 1.290
2. a další společně posuzovaná osoba	2020	2.600	o 580	2.890	o 290	o 870

Tabulka č. 2: Navýšení částky živobytí osoby sankcionované za neplacení výživného (případně za nedoložení individuálního akčního plánu) po výkonu veřejné služby (číselné údaje jsou v Kč)

Osoba sankcionovaná za neplacení výživného	Částka živobytí v případě sankce	Částka živobytí po vykonání veřejné služby v rozsahu 20 až 29 hodin (v Kč)		Navýšení částky živobytí po vykonání veřejné služby v rozsahu 30 a více hodin (v Kč)	
	existenční minimum	beze změny	navýšení	$\frac{1}{2}(\text{ŽM} + \text{EM})$	Celkové Navýšení
samostatně posuzovaná osoba	2020	2020	0	2.573	o 553
1. společně posuzovaná osoba	2020	2020	0	2.450	o 430
2. a další společně posuzovaná osoba	2020	2020	0	2.310	o 290

Tabulka č. 3: Navýšení částky živobytí osoby mající příjem z výdělečné činnosti a osob, které nemusí prokazovat snahu zvýšit si příjem vlastním přičiněním, které nemají majetek a nemusí uplatňovat pohledávky a nároky (číselné údaje jsou v Kč).

Osoba s příjmem z výdělečné činnosti, nemající majetek ani neuplatněné nároky a pohledávky	Částka živobytí osoby	Částka živobytí po vykonání veřejné služby v rozsahu 20 až 29 hodin (v Kč)		Navýšení částky živobytí po vykonání veřejné služby v rozsahu 30 a více hodin (v Kč)	
	životní minimum	beze změny	navýšení	$\frac{1}{2}(\text{ŽM} + \text{EM})$	navýšení
samostatně posuzovaná osoba	3.126	3.126	0	3.679	o 553
1. společně posuzovaná osoba	2.880	2.880	0	3.310	o 430
2. a další společně posuzovaná osoba	2.600	2.600	0	2.890	o 290

Tabulka č. 4: Navýšení částky živobytí nezaopatřené osoby v případě vykonání veřejné služby nebo dobrovolnické služby (číselné údaje jsou v Kč)

Nezaopatřená osoba	Částka živobytí osoby	Částka živobytí po vykonání veřejné či dobrovolnické služby v rozsahu 20 až 29 hodin		Navýšení částky živobytí po vykonání veřejné či dobrovolnické služby v rozsahu 30 a více hodin	
	životní minimum	beze změny	navýšení	$\check{Z}M + \frac{1}{2}(\check{Z}M - EM)$	navýšení
od 15 do 26 let věku	2450	2450	0	2.665	o 215

Přestože se otázkou protiústavnosti veřejné služby, jak byla koncipována do konce roku 2011, soud nezaobíral, je z výše uvedeného patrné, že v případě, kdyby byl návrh na přezkoumání souladu právního ukotvení veřejné služby s Ústavním pořádkem vznesen, bylo by právě nerovné ohodnocení za výkon veřejné služby ve vztahu k článku 1 Listiny základních práv a svobod přinejmenším sporné.

Vedle finanční motivace v kladném i záporném smyslu (zachování, navýšení, případně hrozba snížení výše dávky podle projevené aktivity) vedoucí k aktivizaci a motivace v důsledku morálního ocenění, bylo hlavní funkcí veřejné služby zachování či obnovení pracovních návyků, schopností a dovedností, sociální začlenění, zmírnění psychosociálních krizí v souvislosti s dlouhotrvající nezaměstnaností, a zejména usnadnění opětovné integrace na pracovní trh. Veřejná služba v tomto smyslu byla prvkem navazujícím na nástroje aktivní politiky zaměstnanosti obzvláště na veřejně prospěšné práce.

Veřejná služba byla zároveň přínosem pro obce, neboť v jejich prospěch a s minimálními náklady vykonávaly osoby v hmotné nouzi práci. Vedle toho v mnoha případech přispěla ke zlepšení vzájemných vztahů mezi veřejností, úřady a osobami v hmotné nouzi na veřejné službě, jak dokazují pozitivní zkušenosti citované v závěrečné zprávě analýzy MPSV „Vyhodnocení aplikace veřejné služby“, kterou zpracovali Back a Niederle (21).

3 Veřejná služba pro osoby v evidenci uchazečů o zaměstnání (od 1. 1. 2012)

3.1 Legislativní ukotvení a organizace veřejné služby od 1. 1. 2012

Zákonem č. 366/2011 Sb., ze dne 6. 11. 2011, kterým byly od 1. 1. 2012 novelizovány mimo jiné zákony č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi a zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen zákon o zaměstnanosti), došel institut veřejné služby podstatných změn. Nadále je veřejná služba zakotvena v zákoně o pomoci v hmotné nouzi, aktuálně má ale pomáhat nejen obcím, nýbrž také dalším subjektům (nevyjímaje samostatně výdělečně činné soukromé fyzické osoby.) Zaměření veřejné služby se nezměnilo, podstatné však je, že nově jsou osobami vykonávajícími veřejnou službu nejen osoby v hmotné nouzi, ale též osoby vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání. Smlouvy s vykonavateli/-kami uzavírají krajské pobočky Úřadu práce po dohodě s obcí nebo dalším subjektem. Také pojistné smlouvy kryjící odpovědnost za škodu na majetku nebo na zdraví, kterou by osoba vykonávající veřejnou službu mohla způsobit, nebo jí byla způsobena, uzavíraly nově (prakticky až do 28.02.2014) krajské pobočky Úřadu práce, pokud nevyužily zákonné možnosti dohodnout se s obcemi nebo dalšími subjekty jinak. Výkon veřejné služby je bez nároku na odměnu.

Dle platného znění § 18a odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi „*se krajská pobočka Úřadu práce může dohodnout s obcemi nebo dalšími subjekty na organizování veřejné služby. Písemná smlouva obsahuje podmínky vedení evidence osob vykonávajících veřejnou službu (evidence obsahuje základní údaje o těchto osobách, včetně informací o zahájení výkonu veřejné služby, o jejím ukončení a její hodnocení), udělování závazných pokynů při výkonu veřejné služby a zabezpečování kontroly výkonu veřejné služby* (22).“ Krajská pobočka Úřadu práce může poskytnout osobám na veřejné službě ochranné pomůcky a pracovní prostředky, pokud si ve smlouvě s obcemi nebo dalšími subjekty nestanoví jinak.

3.2 Princip aktivace vykonavatelů/-ek veřejné služby od ledna do listopadu 2012

V rámci sociální reformy přešla na Úřad práce veřejná služba společně s agendou nepojistných sociálních dávek – tedy i dávek pomoci v hmotné nouzi. Současně došlo ke změně posuzování příspěvku na živobytí, kdy ze zákona zmizely aktivizační prvky a příjemci dávek pomoci v hmotné nouzi již nemusí prokazovat své aktivity k získání příjmu vlastním přičiněním. Výše částky živobytí v případě, že má osoba uplatněny nároky a pohledávky nebo žádné nemá a současně nemá majetek (případně jej využívá, je-li to možné), činí částku celého životního minima. Žádná aktivita a tedy ani výkon veřejné služby na zvýšení od ledna 2012 nemá vliv.

Značně se rozšířil okruh adeptů na veřejnou službu. Nově se jimi staly nejen osoby v hmotné nouzi, ale též osoby, které jsou v evidenci uchazečů o zaměstnání Úřadu práce vedeni déle než dva měsíce. K uvedenému je nutné uvést, že vnitřními předpisy byli pracovníci úřadu práce instruováni ke zmírnění legislativního vymezení na osoby vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání dlouhodobě. Rozsah povinně vykonaných hodin se zvýšil až na možných 20 hodin týdně, což odpovídá polovičnímu pracovnímu úvazku. Výkon veřejné služby až do listopadu 2012 nezáležel na svobodném rozhodnutí, zda uchazeč chce, či nikoli, nýbrž na rozhodnutí Úřadu práce, komu veřejnou službu nabídne. Současně zákon stanovil v případě odmítnutí nabídky výkonu veřejné služby sankci v podobě vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání Úřadu práce a to na dobu šesti měsíců (23). Pokud je uchazeč/-ka o zaměstnání z evidence vyřazen/-a, přichází o výhody spojené s úhradou zdravotního a sociálního pojištění, může být připraven/-a o podporu v nezaměstnanosti či při rekvalifikaci (jestliže před vyřazením na základě úhrad z doby zaměstnání, vznikl na podporu nárok), ale též mu/jí zaniká po dobu sankčního vyřazení nárok na dávky pomoci v hmotné nouzi (není-li osobou u níž se nezkoumá povinnost zvýšit si příjem vlastním přičiněním). Přestože se na veřejnou službu vztahují pracovní právní předpisy (viz výše) a tato měla být vykonávána až v rozsahu 20 hodin týdně, nenáleží vykonavatel/-ce ani odměna, ani se tato doba nezapočítává pro účely důchodového pojištění.

Vedení MPSV, ale i Úřadu práce při obhajobě nově prosazovaného systému vyzdvihovalo především přínos pro obce, obecný zájem a zájem na zachování pracovních návyků osob dlouhodobě nezaměstnaných. Současně byl opomíjen motivační aspekt, což vyplývá ze skutečnosti, že byla veřejná služba nově nastavena výhradně jako povinnost pod pohrůžkou sankce bez jakéhokoli motivačního prvku pro osoby vykonávající veřejnou službu, zejména bez ekonomického ohodnocení.

Typickým příkladem je vyjádření Karla Machotky, náměstka MPSV a Jiřího Horeckého, prezidenta Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR, ke změnám v institutu veřejné služby ze dne 7. 12. 2011: *„Vedle prospěchu z odvedené práce pro veřejnost má mít výkon veřejné služby také individuální efekt u klientů, kteří ji budou vykonávat. Tím by mělo být také zachování nebo obnovení pracovních návyků klientů při dlouhodobé nezaměstnanosti, subjektivní stránka společenské prospěšnosti vykonané práce, sociální začlenění a pod (24, s. 34).“* Podobně Martin Žárský, náměstek generálního ředitele Úřadu práce, poukazoval na to, že *„veřejná služba přispívá k sociální soudržnosti a solidaritě ve společnosti (25, s. 35 - 36).“*

3.3 Vývoj veřejné služby od ledna 2012

Veřejná služba se měla stát součástí aktivní politiky zaměstnanosti s celorepublikovým rozsahem. Vedle obnovení pracovních návyků a zvýšení možností znovuzařazení na trh práce měla k veřejnému prospěchu využít potenciál dlouhodobě nezaměstnaných a zároveň omezit nelegální práci. Měl být rozvíjen rozsah činností, k nimž by bylo možné veřejnou službu využít a také mělo dojít k rozvoji provázanosti s nástroji aktivní politiky zaměstnanosti (26). Počet osob vykonávajících veřejnou službu měl být postupně rozšířen až na cca 50 000 lidí (24). Kriteria výběru osob na veřejnou službu měl Úřad práce stanovit vnitřním předpisem. Proti veřejné službě se však zvedla vlna nevole a to jak ze strany veřejnosti (především pak samotných osob, jichž se přímo dotýkala), tak i ze strany některých hnutí a politických stran.

Po té, co byla Ústavním soudem potvrzena protiústavnost vynucování veřejné služby, stal se její výkon čistě dobrovolnou záležitostí.

Jako motivace pro účast na veřejné službě se pro osoby v evidenci uchazečů o zaměstnání stal výhradně příslib veřejně prospěšných prací, neboť právě absolvování veřejné služby umožňuje umístění na veřejně prospěšné práce i osobám, které by jinak kritéria pro umístění na tyto placené práce nesplnily (protože jsou v zásadě upřednostňovány tzv. rizikové skupiny na trhu práce, tedy např. osoby zdravotně postižené, starší osoby, matky pečující o děti do 15 let apod.). Například osoba starší 55 let je vhodným kandidátem na veřejně prospěšné práce již po měsíci evidence jako uchazeč o zaměstnání. Mladší osoba pokud neodpracuje veřejnou službu v délce alespoň jednoho měsíce, může na veřejně prospěšné práce nastoupit až když je uchazečem o zaměstnání déle než pět měsíců.

Dle sdělení mluvčí MPSV Štěpánky Filipové vykonávalo veřejnou službu v celé České republice v roce 2012 celkem 60 876 lidí. Dobrovolně se přihlásilo 1723 osob, což činí 2,8 procenta, a nastoupit odmítlo asi 4000 osob (27).

3.4 Zrušení povinnosti výkonu veřejné služby Ústavním soudem

Na základě návrhu podaného skupinou poslanců zastoupenou Jaromírem Tejcem rozhodl Ústavní soud v listopadu 2012 o zrušení sankce za odmítnutí výkonu veřejné služby a tím i povinnosti tuto službu vykonávat. Veřejná služba jako taková zrušena nebyla a nadále je zakotvena v zákoně o pomoci v hmotné nouzi. (Znění legislativní úpravy veřejné služby a její proměnu v čase lze najít v příloze číslo IX).

Důvodem zrušení § 30 odst. 2 písm. d) zákona o zaměstnanosti (2004), ve znění zákona č. 367/2011 Sb. byl rozpor s celou řadou ustanovení Listiny základních práv a svobod (dále jen Listiny) jakož i ustanoveními mezinárodních smluv o lidských právech a základních svobodách (28).

V zásadě veřejná služba v zákonné úpravě platné od ledna 2012 porušovala právo na přiměřené hmotné zajištění občanů dle čl. 26 odst. 3 Listiny, byla v rozporu se

zákazem svévole vyplývajícím z čl. 1 odst. 1 Ústavy, se zákazem nucené práce podle čl. 9 odst. 1 Listiny, též zákazem nucené a povinné práce podle čl. 4 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod., dotýkala se lidské důstojnosti a mohla být důvodem ponížení v rozporu s čl. 1 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 Listiny a porušovala též právo zaměstnance/-kyně na spravedlivou odměnu za práci podle čl. 28 Listiny (29). Ve stručnosti jsou důvody protiústavnosti veřejné služby shrnuty ve výňatku tiskové zprávy Ústavního soudu, která je přílohou této práce č. I.

4 Veřejná služba na Městském úřadě Český Krumlov před sociální reformou

4.1 Zavedení veřejné služby

Orgánem pomoci v hmotné nouzi vyplácejícím dávky pomoci v hmotné nouzi byly do konce roku 2011 pověřené obecní úřady.

V souvislosti se změnou zákona o pomoci v hmotné nouzi řešil Odbor sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu Český Krumlov (dále jen OSVZ) problematiku zřízení veřejné služby již začátkem roku 2009. (Možnost využití klientů/-tek na dobrovolnickou službu byla vzhledem k výše uvedeným podmínkám a složení klientů/-ek zcela zanedbatelná.) Přestože zavedení tohoto institutu je výhradně v kompetenci samosprávy a zákon neukládá jeho zřízení jako povinnost, mělo nevykonání veřejné služby resp. dobrovolnické služby na poživatele a poživatelky sociálních dávek pomoci v hmotné nouzi sankční dopad a to bez ohledu na skutečnost, zda měli možnost zákonem danou povinnost splnit či nikoli. Ke snížení sociálních dávek mělo dojít prvně po šesti měsících od účinnosti zákona tedy od července roku 2009.

Zprvu byla k veřejné službě ze strany MPSV metodická podpora minimální a první informace začaly pozvolna docházet teprve od dubna 2009. Realizace veřejné služby byla ponechána zcela na jednotlivých obcích. Ucelená příručka s postupy a vzory formulářů „Obec a veřejná služba“ byla k dispozici až v polovině roku 2010.

Dříve než mohl být radě města předložen návrh na zavedení veřejné služby na území města Český Krumlov, bylo nutné stanovit konkrétní postup realizace ve spolupráci s dalšími odbory, rozdělit kompetence, odhadnout finanční náročnost a především zjistit počet dotčených osob v hmotné nouzi a také jejich zájem o výkon veřejné služby.

Z programu na zpracování a výplaty dávek pomoci v hmotné nouzi nebylo možné počet osob, kterých se snížení částky živobytí na existenční minimum bude

týkat, jednoduše získat, a tak musel každý pracovník/-ice potencionální adepty/-ky ze žádostí pracně vyhledat a to včetně osob v jedné žádosti společně posuzovaných. Pro získání vypovídajících dat bylo dále nezbytné k dotčeným osobám uvést další údaje - jednak místně příslušnou obec dle trvalého pobytu (neboť zřízení veřejné služby v rámci samosprávy bylo bráno v podstatě jako vstřícný krok především k vlastním občanům), dále místo skutečného pobytu (aby bylo zřejmé, zda finanční zvýhodnění v dávce bude kompenzovat alespoň případné dojíždění) a zejména hodnocení vhodnosti adepta/-ky na veřejnou službu.

Toto ohodnocení ve stupnici jedna až tři ve smyslu vhodný/-á, vhodný/-á s omezením, a nevhodný/-á, bylo možné provést pouze subjektivně na základě zkušeností s klientem/-kou a dostupných informací o jeho zdravotním omezení, spolehlivosti apod.. I přes případnou poznámku k hodnocení neodrážela stupnice skutečnou vůli resp. zájem klienta/-ky.

Tabulka adeptů/-ek na veřejnou službu, kterou autor, jakožto vedoucí pracovník Odboru sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu Český Krumlov vytvořil, je po úpravě spočívající zejména ve vymazání osobních údajů k nahlédnutí v příloze č. II Podstatná data pro zajímavost rozšířená také o věkové rozdělení jsou shrnuta níže. Hranici 50 let pro věkové rozdělení byla zvolena s přihlédnutím ke skutečnosti, že vyšší věk je jedním z důvodů pro zvýšenou péči při zprostředkování zaměstnání dle §33 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, v platném znění, a věk nad 50 let je první zvýhodněnou hranicí při stanovení podpůrné doby v souladu s §43 uvedeného zákona.

Z přehledu adeptů/-ek vyplynulo, že z celkového počtu 306 osob, jichž se snížení částky živobytí na existenční minimum týkalo, bylo 132 (43%) z Českého Krumlova a zhruba 97 (40%) krumlovských občanů bylo možné považovat za vhodné kandidáty/-ky pro veřejnou službu. Jen o málo menší podíl z celkového počtu dotčených osob tvořili občané přílehlé obce Větrní s takřka srovnatelným množstvím vhodných kandidátů/-ek.

Tabulka č. 5: Počet adeptů/-ek na veřejnou službu z řad osob v hmotné nouzi vyplácených MěÚ Č. Krumlov v měsíci únoru 2009

Adepti/-tky na veřejnou službu	Celkem	osob nad 50 let	mladších osob	celkem mužů	mužů nad 50 let	mladších mužů	celkem žen	žen nad 50 let	mladších žen
Vhodní/-é*	239	39	200	124	27	97	115	12	103
s omezením** (zejména zdravotním)	42	13	29	22	7	15	20	6	14
Nevhodní/-é***	25	7	18	18	6	12	7	1	6
Celkem	306	59	247	164	40	124	142	19	123

Adepti/-tky na veřejnou službu	Celkem	z Českého Krumlova	z Českého Krumlova v %	z Větrní	z Větrní v %	z jiných obcí	z jiných obcí v %
Vhodní/-é*	239	97	40	95	40	47	20
s omezením** (zejména zdravotním)	42	20	47	15	36	7	17
Nevhodní/-é***	25	15	60	6	24	4	16
Celkem	306	132	43	116	38	58	19

* adepty/-ky, kteří objektivně mohou vykonávat VS bez omezení

** adepty/-ky, kteří mají pro výkon VS nějaké omezení zejména zdravotní, pečují o více nezaopatřených dětí apod.

*** nevhodní adepty/-ky – lze předpokládat nezapojení na VS vzhledem ke zdravotnímu stavu, životnímu stylu

Vzhledem k časové náročnosti nebyla v následujících měsících tabulka adeptů/-ek opětovně sestavována a počty adeptů/-ek byly brány odhadem tvořeným při výplatách dávek, přičemž lze říci, že se tyto počty příliš nelišily. Počty osob pobírajících příspěvek na živobytí déle než šest měsíců však nevypovídaly nic o skutečném zájmu o veřejnou službu ze strany těchto klientů/-ek.

Radní města Český Krumlov byli seznámeni s dostupnými informacemi ke změnám v zákoně o pomoci v hmotné nouzi a jejich dopadech na osoby v hmotné nouzi na svém jednání dne 1. 6. 2009. V té době se v Jihočeském kraji snažilo realizovat

veřejnou službu pět obcí. Stále nebylo zřejmé, jaké by byly skutečné náklady spojené s organizováním veřejné služby, ani jaký model zvolit pro realizaci v Českém Krumlově. Opakovaně byla vedena jednání zejména ve věci zřízení pozice koordinátora veřejné služby, jeho zařazení do organizační struktury úřadu, vytížení na další práce a možného příspěvku od úřadu práce v případě zřízení tohoto pracovního místa v rámci veřejně prospěšných prací.

O změnách včetně upozornění, že město Český Krumlov nemá k 1.6.2009 zřízení veřejnou službu byli informováni též klienti/-ky a veřejnost. Předběžný zájem o výkon veřejné služby při osobních kontaktech s pracovníky a pracovníci zpracovávajícími nároky a výplaty dávek pomoci v hmotné nouzi projevilo cca 40 osob, písemně však nakonec potvrdila jen čtvrtina z nich.

Usnesením ze dne 7. 12. 2009 bylo schváleno Radou města Český Krumlov zavedení veřejné služby na území města Český Krumlov. Veřejná služba byla realizována od ledna 2010.

4.2 Organizace VS v Českém Krumlově do prosince 2011

Výkon veřejné služby byl v Českém Krumlově započat v minimalistické variantě a to i vzhledem ke skutečnosti, že navzdory očekávání bylo závazných písemných žádostí ze strany klientů/-ek evidováno do prosince 2009 jen deset a z těchto od ledna nastoupila jedna osoba na dohodu o provedení práce a jedné byl přiznán starobní důchod. V lednu 2010 bylo počítáno se zapojením pěti osob na veřejnou službu. Nastoupili celkem dva zájemci/-kyně a z těchto jedna osoba ukončila výkon po odpracování sedmi hodin.

Zákonem stanovené činnosti v přenesené působnosti státu dle § 62a a v samostatné působnosti dle § 62b zákona o pomoci v hmotné nouzi (2006) ve znění platném do prosince 2011 (viz kapitola Organizace veřejné služby do roku 2011) byly zajištěny následovně:

Od zřízení pozice koordinátora veřejné služby bylo upuštěno. Kontaktní odpovědnou osobou pro organizování veřejné služby v Českém Krumlově se stala vedoucí Odboru sociálních věcí a zdravotnictví. Na přípravě, zpracování materiálů, které byly součástí povinné evidence osob vykonávajících veřejnou službu spolupracoval pod přímým dohledem vedoucí další jeden zaměstnanec odboru, zprvu nad rámec pracovních povinností.

V případě, že osoba v hmotné nouzi projevila zájem o výkon veřejné služby, písemně tuto skutečnost stvrdila na žádosti o zprostředkování viz příloha č. III u konkrétní úředně oprávněné osoby vyřizující nároky na dávky pomoci v hmotné nouzi. Následně byla vyřízena žadateli/-ce před nástupem na veřejnou službu jednorázová sociální dávka pomoci v hmotné nouzi na pokrytí nákladů za lékařské potvrzení o zdravotní způsobilosti, viz příloha č. IV, v případech, kdy lékař/-ka za vyšetření vyžadoval/-a úhradu (což bylo většinou). Po absolvování lékařské prohlídky byla osoba poučena o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a tato skutečnost byla zaprotokolována, viz příloha č. V. Poučení o bezpečnosti práce bylo v kompetenci vedoucích pracovníků/-ic konkrétního místa, kde měla osoba veřejnou službu vykonávat. Smlouvu, viz příloha č. VI, se zájemcem/-kyní uzavřela za město vedoucí odboru. Jedno vyhotovení smlouvy bylo společně s poučením o bezpečnosti práce součástí povinné evidenční dokumentace. (Smlouva byla přejata a upravena z návrhu MPSV ČR).

Pověřený pracovník/-ice, který vedl/-a evidenci o nástupu na veřejnou službu respektive ukončení veřejné služby a jejím hodnocení v průběhu, informoval/-a sociální pracovníky/-ice vyřizující dávky pomoci v hmotné nouzi, ale případně též úřad práce, pokud o to písemně požádal. Současně pod dozorem vedoucí odboru spolupracoval/-a s příslušnými pracovníky a pracovníci, kteří řídili a zadávali konkrétní činnosti osobám v hmotné nouzi, vybavovali je ochrannými pomůckami případně nářadím a měsíčně předávali výkazy o odpracovaných hodinách a hodnocení, viz příloha č. VII.

Pravomoc kontroly veřejné služby měla jednak vedoucí odboru sociálních věcí a zdravotnictví a případně i další pracovníci a pracovníci městského úřadu, do jejichž kompetence příslušela činnost vykonávaná v rámci veřejné služby. Rozsah a četnost

kontroly v jednotlivých případech stanovila vedoucí odboru sociálních věcí a zdravotnictví, popřípadě jiný příslušný vedoucí pracovník či pracovnice městského úřadu, který/-á následně o výsledku kontroly informoval/-a.

Povinné pojištění osob na veřejné službě ke krytí odpovědnosti za škodu na majetku či zdraví, kterou mohla osoba neúmyslně způsobit, nebo jí mohla být způsobena, byla v Českém Krumlově vyřešena rozšířením pojistné smlouvy, již mělo město uzavřeno pro své vlastní zaměstnance. Maximální počet pojištěných osob na veřejné službě v rámci paušální částky byl stanoven na 15. Možnost proplacení pojištění od MPSV ČR nebyla využita.

Pracovníci a pracovnice na veřejné službě byli využíváni/-ny jednak Odborem vnitřních věcí Městského úřadu v Českém Krumlově (dále jen OVV) – k úklidu, údržbě a drobným opravám v budově úřadu a jejím přilehlém okolí (např. oprava chodníku, schodiště, stříkání značek, apod.), jednak v Domech s pečovatelskou službou Český Krumlov, o.p.s. (dále jen DPS), jejímž zřizovatelem je město Český Krumlov a to k úklidovým pracím a údržbě venkovního prostranství a Odborem životního prostředí Městského úřadu Český Krumlov (dále jen OŽP) – k údržbě veřejné zeleně (výsadba rostlin, údržba květinových záhonů a okrasných dřevin, hrabání listí, úklidu větví), k úklidovým pracím na území města, úklidovým a jiným pomocným pracím v městském útulku pro psy (úklid koteček, úklid a pálení větví, venčení psů, venkovní nátěry apod.).

Vhodnost umístění vykonavatelů a vykonavatelek byla předem projednána jak s klientem/-kou, tak s kontaktními pracovníky/-cemi spolupracujících odborů resp. DPS, aby bylo přihlédnuto k případným omezením zejména zdravotním. Případná změna místa výkonu byla řešena dodatkem ke smlouvě o výkonu veřejné služby.

4.3 Počty vykonavatelů/-ek veřejné služby v Českém Krumlově do 31.12.2011

Celkem se na veřejné službě od ledna 2010 do prosince 2011 v Českém Krumlově vystřídalo 45 vykonavatelů a vykonavatelek, kteří odpracovali přes 6200 hodin. Detailní údaje jsou patrné z níže uvedené tabulky. Data byla čerpána z měsíčních výkazů a informací z dokumentace veřejné služby. Maximálního počtu 15 osob na veřejné službě bylo dosaženo v listopadu 2011. K tomuto je však nutné uvést, že maximální počet osob byl limitován nejen pojistnou smlouvou, ale též možností využití osob na veřejné službě – tedy poptávkou po pracovnících/-icích veřejné služby. V některých měsících se tak stalo, že nemohl být zcela uspokojen zájem o veřejnou službu ze strany osob v hmotné nouzi. V těchto případech byla dávána přednost žadatelům z Českého Krumlova a zájemcům a zájemkyním odjinud bylo současně doporučováno, aby vznášeli požadavek na zřízení veřejné služby u představitelů/-lek obce, v níž bydlí.

V tabulce vykonavatelů a vykonavatelek jsou započtení pouze ti, kdo skutečně alespoň několik hodin odpracovali. Uvedeny nejsou osoby, s nimiž byla sepsána smlouva (měly za sebou zdravotní prohlídku), ale nakonec na veřejnou službu nenastoupily. Takových bylo od zavedení veřejné služby celkem 7. Z tohoto počtu jedna osoba začala pracovat na dohodu o provedení práce, ve 4 případech se osoby vymluvily na zdravotní potíže a 2 uvedly ztrátu zájmu o výkon veřejné služby.

Z tabulky je zřejmé, že převážná většina odpracovala v měsíci 30 a více hodin a dosáhla tak zvýhodnění příspěvku na živobytí nad standardní výši. Zároveň lze z dat vysledovat i počet těch, kteří v měsíci neodpracovali na veřejné službě ani minimum nutné k zabránění poklesu výše sociální dávky.

Tabulka č. 6: Vykonavatelé/-ky veřejné služby v roce 2010 v Českém Krumlově

2010	v měsíci	mužů	žen	místo výkonu			20 - 29 h	30 h a více	celkem od zač. roku
				DPS*	OVV**	OŽP***			
leden	2	2	0	1	-	1	0	1	2
únor	6	3	3	3	1	2	1	5	7
březen	9	6	3	3	1	5	1	6	11
duben	7	4	3	3	1	3	2	5	12
květen	10	5	5	3	1	5	2	8	15
červen	9	5	4	3	1	5	1	8	15
červenec	11	6	5	4	3	4	3	8	17
srpen	10	5	5	4	2	4	2	8	18
září	10	5	5	3	1	6	1	9	19
říjen	8	4	4	4	1	3	1	7	19
listopad	8	3	5	4	2	2	0	7	20
prosinec	8	4	4	4	0	4	0	7	21

Tabulka č. 7: Vykonavatelé veřejné služby v roce 2011 v Českém Krumlově

2011	v měsíci	mužů	žen	místo výkonu			20 - 29 h	30 h a více	celkem	
				DPS*	OVV**	OŽP***			od 2011	od 2010
leden	11	6	5	4	2	5	1	9	11	25
únor	11	6	5	5	1	5	0	11	13	27
březen	12	6	6	5	1	6	1	11	14	28
duben	14	8	6	5	1	8	1	13	18	32
květen	12	7	5	4	1	7	0	13	18	32
červen	13	7	6	6	1	6	0	13	22	36
červenec	10	4	6	6	0	4	2	8	22	36
srpen	8	3	5	5	0	3	0	7	22	36
září	9	3	6	6	1	2	0	8	24	38
říjen	8	2	6	5	0	3	0	8	25	39
listopad	15	4	11	6	1	8	0	14	31	45
prosinec	3	0	3	1	0	2	0	0	31	45

* DPS – Domy s pečovatelskou službou Č. Krumlov, o.p.s. (zřizovatelem je obec)

** OVV – Odbor vnitřních věcí Městského úřadu Č. Krumlov

*** OŽP – Odbor životního prostředí Městského úřadu Č. Krumlov

Pokud osobě v hmotné nouzi byla nabídnuta veřejná služba a tato výkon odmítla, byl o tom učiněn sociálním pracovníkem/-icí vyřizující nároky na dávky pomoci v hmotné nouzi záznam do spisu k žádosti o příspěvek na živobytí. Součástí záznamu bylo též upozornění, že tímto krokem osoba z vlastní vůle ztrácí možnost zvýšit si sociální dávku a nabídka veřejné služby ze strany obce jí opětovně nemusí být učiněna. Statistika pro účely veřejné služby v tomto směru vedena nebyla, a proto počet takto řešených osob nelze doložit. Do spisu k žádosti se případně vkládala i potvrzení o ukončení veřejné služby viz příloha č. VIII.

Jelikož se zvýšení sociální dávky projevilo až v následujícím měsíci po odpracování povinného počtu hodin, byla již v listopadu 2011 všem osobám na veřejné službě nabídnuta možnost ukončení veřejné služby. Přestože byly všechny osoby na veřejné službě srozuměny s tím, že v lednu 2012 již nedojde ke zvýhodnění příspěvku na živobytí, tři osoby, víceméně proto, aby dokončily svou práci, odpracovaly dobrovolně pro město ještě v prosinci 2011 celkem 25 hodin zdarma.

4.4 Pozitiva a negativa veřejné služby do prosince 2011

Jednotlivé kladné a záporné stránky veřejné služby se autor snažil uvádět v pořadí důležitosti, jak to vnímal jako vedoucí pracovník participující na realizaci veřejné služby při Městském úřadě v Českém Krumlově od samého začátku jejího zavedení.

4.4.1 Pozitiva veřejné služby před reformou z pohledu realizátora a veřejného zájmu.

1. Ekonomická výhodnost je vždy nejdůležitějším hlediskem při prosazování jakéhokoli projektu v rámci samosprávy města. V případě veřejné služby je zcela zřejmá. Prokazatelné náklady za vykonanou práci v rámci veřejné služby byly minimální. Jedná se o následující výlohy: za pracovní pomůcky (rukavice, jednoduché pracovní nářadí apod.), za rozšíření pojištění v rámci úřadu (vzhledem k zanedbatelné částce ani nebylo

využito možné refundace), těžko vyčíslitelné náklady za pracovní čas v rámci kontroly ze strany vedoucích pracovníků/-nic a čas strávený administrací. Nutné je též zmínit, že u veřejné služby nemohl/-a vykonavatel/-ka „uniknout do pracovní neschopnosti“, jak tomu může být třeba u veřejně prospěšných prací, neboť veřejnou službu bylo možné kdykoli takřka okamžitě ukončit, zejména pak v případě nespolehlivosti nebo opakovaných problémů. Ke zvýhodnění v příspěvku na živobytí došlo pouze při splnění limitu odpracovaných hodin.

2. Motivace účastníků/-ic založená na dobrovolnosti byla důvodem, proč byla veřejná služba efektivní. Ačkoli se v některých případech ukázalo, že deklarovaný zájem nemusel být skutečný (často bylo možné falešný zájem i předpovídat), zapojily se do veřejné služby převážně osoby, které pracovat chtěly.

3. Znalost klientů/-ek, jako potencionálních vykonavatelů/-ek veřejné služby byla dlouhodobá, v některých případech letitá a dávala možnost odhadnout schopnosti a omezení jednotlivých uchazečů/-ek i nutnou míru kontroly.

4. Bezproblémová komunikace s vedoucími pracovníky a pracovníci konkrétních pracovišť založená na důvěře. Díky kolegialitě a výše zmíněné znalosti klientů/-ek bylo možné citlivě a diskrétně předat podstatné informace ohledně osob zapojených do veřejné služby například i doporučení pro efektivní způsob jednání s jednotlivými vykonavateli a vykonavatelkami.

5. Veřejná služba byla cenným „katalyzátorem“ osob závislých na sociálních dávkách při zjištění, zda chtějí pracovat či nikoli. Zároveň dávala orgánu pomoci v hmotné nouzi, jenž vyplácel sociální dávky, nástroj, kterým bylo možné odůvodněně ukončit argumentaci nad příliš nízkými dávkami u těch, kteří veřejnou službu odmítli vykonávat.

6. Veřejný zájem – který zahrnuje nejen objem vykonané práce s veřejným přínosem, ale též veřejností kladně přijímaný fakt, že osoby na veřejné službě pouze nepobírají pasivně dávky, ale mají aktivní přístup k práci, určité zásluhy, udržují a rozvíjejí své pracovní návyky. Navíc jim veřejná služba v době výkonu v podstatě ubírá možnost pracovat nelegálně.

7. Veřejnou službu lze brát jako „zkušební dobu“ pro ověření schopností a uplatnění pracovníků/-ic pro jejich případné využití na pracovní místa zřizovaná v rámci veřejně prospěšných prací.

4.4.2 Pozitiva veřejné služby před reformou z pohledu vykonavatele/-ky

1. Dobrovolnost, kdy je na uvážení osoby, zda bude aktivní a nebo se bude muset vyrovnat s nižší sociální dávkou z důvodu vlastní pasivity.

2. Ekonomické ohodnocení v podobě zabránění poklesu příspěvku na živobytí případně jeho navýšení. Tento aspekt je ještě významnější v případech, kdy osoby musí ze sociální dávky hradit náklady ze zákona pro účely sociálních dávek neuznatelné – například dluhy nebo soudem stanovené výživné. (Míněny jsou případy osob, které nejsou trestány snížením živobytí na existenční minimum za neplnění vyživovací povinnosti.)

Zvýšení dávky mohly dosáhnout i osoby předlužené, odkázané na život v hmotné nouzi, které mají pozastaveny exekuce pro nemajetnost. Ani při zvýšení dávky se nemusely tyto osoby obávat srážek.

3. Snesitelný rozsah prací na veřejné službě. Maximálně 30 hodin týdně

Minimální povinný denní limit 4 odpracovaných hodin (lze upravit ve smlouvě) pro získání zákonem stanovených výhod odpovídá 5 pracovním dnům. V případě zájmu o maximální odměnu pak vykonavatel musel pracovat až 8 dní v měsíci. Zbývá dostatek času na hledání řádného zaměstnání či jiné aktivity.

4. Možnost vystavení potvrzení o řádném a spolehlivém výkonu veřejné služby jako doporučení od městského úřadu pro zvýšení šance na získání zaměstnání. Toto doporučení bylo vydáváno na požádání osobám, které řádně vykonávaly veřejnou službu a ucházely se o pracovní místo.

5. Osobní pocit užitečnosti a získání pravidelnosti v některých případech i nového smyslu. Tato skutečnost se projevila například v odhodlání několika vykonavatelů a vykonavatelek pokračovat na veřejné službě i v prosinci 2011, kdy dobrovolně pracovali s vědomím, že za svou aktivitu nebudou zvýhodněni v sociální dávce. Bylo možné vysledovat, že se potřeba uplatnění týkala zejména osob osaměle žijících, bez rodiny.

4.4.3 Negativa veřejné služby před reformou z pohledu realizátora a veřejného zájmu.

1. Vykonavatele/-ky zpravidla nelze použít na kvalifikovanější práce a vždy je nutné brát ohled na míru hrozby poranění. Ve valné většině se jedná o osoby nevzdělané s minimální pracovní zkušeností, často nerespektující autority. Z uvedeného důvodu byly vybavovány pouze základním nářadím a pracovními pomůckami (bez používání strojů apod.).

2. Nespolehlivost některých účastníků veřejné služby, s níž je nutné počítat, způsobuje problém s naplánováním práce i doby jejího plnění a je důvodem k nutné kontrole, která je na úkor času vedoucích pracovníků/-ic.

3. Pracovní výkon u mnohých vykonavatelů/-ek veřejné služby nelze srovnávat s pracovním výkonem v případě placeného zaměstnání, což právě vyvažuje skutečnost, že se jedná o práci bez nároku na odměnu.

4. Zvláštní přístup k osobám vykonávajícím veřejnou službu je nezbytný. Jednak vyžaduje zkušenost ze strany vedoucích pracovníků/-ic a to zejména při předcházení konfliktům a zároveň klade nároky na jejich schopnost řešení nestandardních situací (např. umět efektivně rozdělit pracovníky a pracovnice tak, aby se předešlo problémům s rasismem případně kastováním, které existuje v rámci romské komunity).

Vedle toho je nutná určitá obezřetnost, kterou lze vyjádřit jako nezavdávání příčiny k ověření charakteru osob vykonávajících veřejnou službu tak, aby nedošlo k újmě na majetku jiných osob.

5. Neefektivnost práce v případě, kdy by počet nespolehlivých osob vykonávajících veřejnou službu přesáhl únosnou mez, byla reálnou hrozbou, ale nepotvrdila se. Je zřejmé, že město má zájem o osoby, které chtějí pracovat a není u nich potřeba nepřiměřené kontroly, neboť jinak by nemělo smysl veřejnou službu realizovat.

6. Administrativa při využití veřejné služby sice do určité míry ubírala pracovní kapacity, ale v minimalistické variantě veřejné služby se dala se zapojením více osob zvládnout dokonce i bez koordinátora.

7. Nerovné a v některých případech příliš nízké ohodnocení za výkon veřejné služby (viz. tabulka č. 1) bylo příčinou komplikovaného zjišťování při podávání informací potencionálním žadatelům/-kám o výkon veřejné služby. Aby mohl být klient/-ka pravdivě informován/-a o výši skutečného zvýhodnění za vykonanou veřejnou službu, bylo nutné zohlednit komplexní rodinnou situaci (společně posuzované osoby, věk, vyřízení nároků, dluhy na výživném atd.). Mnohdy kvůli nízkému ohodnocení město přišlo o potencionálně vhodné vykonavatele veřejné služby, neboť finanční zvýhodnění bylo v některých případech nedostatečně motivující.

4.4.4 Negativa veřejné služby před reformou z pohledu vykonavatele

1. Hrozba sankce - v případě nevykonání veřejné služby došlo k poklesu výše příspěvku na živobytí.

2. Nespravedlnost ohodnocení za výkon veřejné služby (viz tabulka č. 1) byla nezřídka argumentem pro nevykonání či ukončení veřejné služby. Problém spočíval ve skutečnosti, že míra navýšení sociální dávky v souvislosti s výkonem veřejné služby se odvíjela od částek životního minima, které jsou jiné pro jednotlivce a jiné pro společně posuzované osoby, případně od existenčního minima u osob sankcionovaných. Navíc aplikační program na zpracování výplaty sociálních dávek sám určoval pořadí osob v dávce dle věku a toto pořadí nebylo možné měnit. Z uvedeného důvodu nebylo výjimečné, když vykonavatel veřejné služby za odpracování třiceti hodin veřejné služby měl téměř o polovinu nižší navýšení dávky než jeho spolupracovník, osaměle žijící osoba. (Nejčastěji se tento problém vyskytl v případech, kdy byla žena starší než její manžel vykonávající veřejnou službu.) V tomto případě činil rozdíl oproti samostatně posuzované osobě 789,-- Kč. Pokud by se navíc jednalo o osobu sankcionovanou za neplnění vyživovací povinnosti, byl by rozdíl 1.369,-- Kč.

3. Nedostatečné ohodnocení za výkon veřejné služby souvisí s výše popsaným principem způsobu zvýhodnění výkonu veřejné služby v dávce. Nejkriklavější (patrný z tabulky č. 1) je případ, kdy navýšení sociální dávky za 30 hodin práce na veřejné službě činil pouhých 290,-- Kč. Jedná se o nikterak ojedinělé případy osob, jejichž částka živobytí z důvodu sankce – nejčastěji kvůli dluhu na výživném činí existenční minimum.

4. Náklady spojené s dojížděním do místa výkonu veřejné služby nebylo možné zohlednit v sociální dávce jako kompenzaci. Pro osoby ze vzdálenějších obcí, které neměly veřejnou službu zřízenou, se zvláště při kombinaci problému nerovného respektive nízkého ohodnocení popsaného výše stával výkon veřejné služby ekonomicky nevýhodný.

5. Omezená kapacita a omezený rozsah uplatnění na veřejné službě, které městský úřad vzhledem k poptávce po vykonavatelích veřejné služby nabízel, se mohly někomu jevit jako nedostatečné. Problematické bylo zároveň uplatnění osob, kterých se týkal pokles dávky, ale zároveň pro ně nebylo možné najít z důvodu jejich zdravotního omezení na veřejné službě práci.

6. Možnost postupu na placené místo v rámci veřejně prospěšných prací při městě byla malá, což mohlo mít vliv na motivaci zejména dlouhodobě zapojených a osvědčených pracovníků/-ic.

7. Obavy ze zaměňování veřejné služby s trestem obecně prospěšných prací. Tento problém byl řešen v praxi tak, že v případě, kdy některý žadatel či žadatelka nechtěl být viděn na veřejnosti, jak uklízí, bylo možné zařazení na práci v odloučeném psím útulku.

5 Veřejná služba na městském úřadě Český Krumlov po lednu 2012

5.1 Znovuzavedení veřejné služby

Dne 10.01.2012 byla mezi Úřadem práce České republiky a městem Český Krumlov podepsána dohoda, v níž město Český Krumlov odsouhlasilo výkon veřejné služby na svém území a to i jinými subjekty v souladu s § 61 odst. 3 písm. e) zákona o pomoci v hmotné nouzi v platném znění. Organizátorem veřejné služby se stal úřad práce a realizátorem mohly být nově kromě obce i jiné, dokonce i soukromé organizace či firmy (včetně OSVČ), pod podmínkou, že činnosti vykonávané v rámci veřejné služby budou spojeny výhradně s veřejným zájmem a nebudou organizaci přinášet zisk.

Smlouvu o realizaci veřejné služby uzavřel úřad práce na začátku roku pouze s Domy s pečovatelskou službou Český Krumlov, o. p. s. (kde bylo veřejné služby opětovně využíváno od února 2012), nikoli však s městem Český Krumlov. Jedním z důvodů odmítnutí ze strany města byla i skutečnost, že Úřadem práce nabízenou smlouvu nemělo město možnost vypovědět.

O znovuzavedení veřejné služby realizované úřadem rozhodla Rada města Český Krumlov na svém jednání dne 6.8.2012. Důvodem byla rostoucí potřeba města zajistit pomocnými pracemi úklid veřejných prostranství, údržbu veřejné zeleně a obdobné činnosti zejména pro Odbor životního prostředí Městského úřadu Český Krumlov.

Nově navržená smlouva o organizaci a výkonu veřejné služby mezi Úřadem práce České republiky a městem Český Krumlov byla uzavřena dne 30. 8. 2012.

5.2 Organizace veřejné služby v roce 2012

Úřad práce, jako organizátor veřejné služby od roku 2012, měl povinnost poskytovat součinnost a poradenství při výkonu veřejné služby a to prostřednictvím koordinátorů na svých krajských pobočkách, zároveň měl oprávnění kontroly. Na základě požadavku OŽP zajišťoval Odbor sociálních věcí a zdravotnictví (dále jen

OSVZ) Městského úřadu Český Krumlov ve spolupráci s Kontaktním pracovištěm Český Krumlov Krajské pobočky Úřadu práce České republiky osoby pro výkon veřejné služby. Úřad práce uzavíral s vybranými adepty a adeptky smlouvy a to dle svých interních předpisů i opakovaně, nejdéle však na dva měsíce. Po šesti měsících bylo možné s vykonávající osobou prodloužit dobu výkonu již jen se souhlasem této osoby. Dále úřad práce zajišťoval do 28.02.2014 osobám na veřejné službě pojištění odpovědnosti za škodu.

OSVZ měl povinnost vést k osobám evidenci – vést potvrzení o docházce, hodnocení, vyjednat ukončení výkonu veřejné služby v případě, že se vykonavatel neosvědčil a pravidelně měsíčně předávat úřadu práce výkazy. Zároveň měl hodnocení vykonavatelů zavádět do zvláštního aplikačního programu, od čehož se následně kvůli opakujícím se potížím s programem v praxi upustilo.

Pracovníci a pracovnice OŽP a později též OVV měli v kompetenci stejné činnosti, jako při výkonu veřejné služby v době před rokem 2012 – zajistili proškolení o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci, zadávali a kontrolovali konkrétní činnosti, předávali OSVZ výkazy o docházce a hodnocení.

5.3 Počty vykonavatelů/-ek veřejné služby při Městském úřadě Český Krumlov po lednu 2012

Od roku 2012 nebyl Městský úřad Český Krumlov a jím zřízená společnost Domy s pečovatelskou službou jediným realizátorem veřejné služby na území města. V Domech s pečovatelskou službou Český Krumlov, o. p. s. vykonávaly veřejnou službu od února do prosince 2012 měsíčně 2 až 4 osoby. Při městském úřadě bylo v roce 2012 do veřejné služby zapojeno celkem 8 osob, které po dobu realizace od září do listopadu 2012 odpracovaly dohromady 872 hodin. Data jsou patrná z tabulky č. 8. S výjimkou jedné osoby, která vykonávala veřejnou službu pro město již dříve, byli všichni novými vykonavateli/-kami. Se zrušením povinnosti vykonávat veřejnou službu se tato stala dobrovolnou a prakticky již nebyla realizována.

V roce 2013 a 2014 pak vykonaly na městském úřadě veřejnou službu v rozsahu jednoho měsíce dvě osoby, v obou případech za účelem splnění podmínek pro přijetí na placené veřejně prospěšné práce.

Tabulka č. 8: vykonavatelů veřejné služby při městském úřadě v roce 2012

2012	v měs.	mužů	žen	Místo výkonu			počty odpracovaných hodin jednotlivců	počet hodin celkem	vykonavatelů	
				OSVZ	OVV	OŽP			od 2012	od 2010
září	3	2	1	1	0	2	40+7+60	107	3	47
říjen	6	5	1	1	1	3	92+92+92+72+8+5	361	6	51
listopad	8	7	1	1	1	6	48+53+89+88+26+49+4+47	404	8	52
prosinec	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

5.4 Pozitiva a negativa veřejné služby od ledna do listopadu 2012

5.4.1 Pozitiva veřejné služby po reformě z pohledu realizátora a veřejného zájmu.

1. Veřejná služba je i nadále ekonomicky výhodná, neboť nadále je práce vykonávaná ve veřejném zájmu bez nároku na odměnu. V případě problémů nebo nespolehlivosti ji lze s konkrétní osobou rychle ukončit. Nově navíc přešla povinnost a s tím spojené náklady za pojištění odpovědnosti za škodu na majetku či zdraví, kterou mohla osoba neúmyslně způsobit, nebo jí mohla být způsobena, na úřad práce (realizováno jen do 28.02.2014). Městský úřad hradil pouze náklady spojené s pořízením ochranných pomůcek a náradí.

2. Administraci a náklady spojené s vyřízením lékařské prohlídky vyřizoval ÚP. Nově stačilo pouze prohlášení osoby o tom, že se cítí být způsobilá k výkonu veřejné služby a v případě, že tomu tak nebylo, musela osoba doložit lékařské potvrzení.

3. Rozšířil se počet potenciálních vykonavatelů o osoby v evidenci uchazečů o zaměstnání.

4. Na straně úřadu přibyl donucovací prostředek k výkonu veřejné služby. Hrozba předčasného ukončení veřejné služby byla spojena s vyřazením z evidence uchazečů o zaměstnání.

5. Prodloužila se doba, kterou musely osoby na veřejné službě vykonat ve veřejném zájmu. Zpravidla měli všichni vykonavatelé/-ky ve smlouvě uvedenu maximální možnou hranici tedy 20 hodin týdně.

6. Veřejná služba nadále umožňovala prověřit případné adepty/-ky na placené veřejně prospěšné práce.

7. Veřejný zájem – objem odvedené práce ve veřejném zájmu, upevňování pracovních návyků nezaměstnaných osob, méně času na nelegální práci nezaměstnaných osob. V některých případech i zlepšení vztahů mezi vykonavateli/-kami a úředními osobami.

5.4.2 Pozitiva veřejné služby po reformě z pohledu vykonavatele/-ky

1. Možnost získání placeného místa v rámci veřejně prospěšných prací, v případě že se na veřejné službě osvědčí.

2. Osobní pocit užitečnosti, sociální začlenění, získání pravidelnosti – obnovení pracovních návyků, případně i získání nového smyslu.

3. Možnost získání potvrzení o řádném a spolehlivém výkonu veřejné služby ze strany organizátora, a tím zvýšení šance na uplatnění na trhu práce při žádosti o pracovní místo.

4. Po šesti měsících se veřejná služba prodlužovala jen osobám, které k tomu daly souhlas.

5.4.3 Negativa veřejné služby po reformě z pohledu realizátora a veřejného zájmu.

1. Chybí motivace, vykonavatelé/-ky na veřejné službě pracují pod pohrůzkou vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání a jejich odměnou je maximálně morální ohodnocení.

2. Nutná větší kontrola z výše uvedeného důvodu.

3. Kandidáty na veřejnou službu vybírá úřad práce.

Přestože bylo možné nad rámec smlouvy o organizaci a výkonu veřejné služby dojednat konkrétní vykonavatele/-ky, neumožňoval (z pochopitelných důvodů ochrany osobních dat) nový systém nahlédnout třetím osobám, tedy ani městskému úřadu, do seznamů adeptů/-ek na veřejnou službu úřadu práce. Městský úřad si tak mohl vyžádat konkrétní osoby, o nichž věděl, že jsou v evidenci uchazečů o zaměstnání a splňují podmínky, ale nemohl si vybírat ze seznamu potencionálních vykonavatelů veřejné služby. Na druhou stranu odmítnout přijmout k výkonu veřejné služby mohl dle smlouvy jen ty osoby, které již při městském úřadě veřejnou službu v minulosti vykonávaly a porušily závažným způsobem podmínky výkonu veřejné služby. Tuto skutečnost měl navíc povinnost Městský úřad písemně doložit.

4. Neefektivní vykonavatelé - pokud úřad práce vybral osobu na veřejnou službu, a tato nechtěla pracovat, pak vzhledem k hrozícím sankcím spíše než odmítnutí volila cestu předstírání. Zároveň i u těch, kteří pracovali, většinou nelze srovnávat pracovní výkon s nároky na výkon v případě placeného místa.

5.4.4 Negativa veřejné služby po reformě z pohledu vykonavatele/-ky

1. Veřejná služba není dobrovolná a pokud úřad práce uchazeči/-ce o zaměstnání veřejnou službu nabídne, nelze ji bez vážného důvodu odmítnout. Jde v podstatě o nucenou práci pod pohrůžkou vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání a ztrátou s tím spojených výhod – hrazeného zdravotního pojištění, nároků na soc. dávky apod..

2. Žádné ekonomické zvýhodnění ani odměna za práci ani navýšení sociálních dávek není za veřejnou službu poskytováno. Někteří realizátoři veřejné služby nabízeli pracovníkům/-icím na veřejné službě alespoň stravenky (30), což ale nebyl případ Městského úřadu Český Krumlov s napjatým městským rozpočtem. Ze srovnání veřejné služby s obecně prospěšnými pracemi vychází lépe alternativní trest, neboť po jeho vykonání kromě případného dobrého pocitu z vykonané práce a upevnění pracovních návyků se pachatel přečinu vyhne nepodmíněnému odsouzení, čímž získá určitý prospěch.

3. Veřejná služba může být ekonomicky náročná – v případě, kdy je osoba nucena do místa výkonu veřejné služby dojíždět, neboť cestovné není kompenzováno. V Českém Krumlově se vykonavatelé a vykonavatelky museli na smluvené místo práce dopravovat sami, žádný svoz nebyl organizován.

4. Veřejná služba je z pohledu vykonavatelů nespravedlivá, neboť je v podstatě trestem. Kdo je vybrán úřadem práce, musí pracovat zdarma, kdo není vybrán má stejné výhody bez práce. Výběr vykonavatelů/-ek veřejné služby byl v kompetenci úřadu práce a odvíjel se zejména od záměrů MPSV tedy udržení a zvýšení počtu vykonavatelů/-ek. Z uvedeného důvodu byla veřejná služba nejprve nabídnuta osobám, které ji už vykonávaly, tedy těm, kteří ji původně dělali dobrovolně s výhodami a více či méně se osvědčili. Podobně ze strany městského úřadu respektive Domů s pečovatelskou službou byl zájem o osoby, které se již osvědčily, o vykonavatele/-ky pokud možno pracovité, spolehlivé a nekonfliktní. Je zřejmé, že většiny osob bez pracovních a hygienických návyků, nezodpovědných, závislých na návykových látkách apod., se

veřejná služba netýkala. Jinak tomu mohlo být ve velkých městech, kde mohlo být uplatnění pro mnoho osob na veřejné službě a zároveň zřízena pozice koordinátora, který měl možnost věnovat se výhradně osobám na veřejné službě a zajišťovat jejich častou kontrolu a řešit případné spory. I zde však opět vyvstává otázka, dle jakého klíče pracovník/-ice na úřadu práce osoby vybere, aby výběr nebylo možné napadnout jako svévoli.

5. Zvýšený rozsah veřejné služby činil proti původním minimálním 20 hodinám měsíčně až 20 hodin týdně. Všechny osoby vykonávající veřejnou službu při městském úřadě měly ve smlouvě stanoven tento maximální rozsah, který odpovídá polovičním pracovnímu úvazku. Mnozí si stěžovali, že nemají následně dostatek času na hledání vhodného zaměstnání.

6. Ponížení a posměch nemohly být dostatečně kompenzovány uznáním ze strany organizátora a případně širší společnosti. Ti kteří pobírají sociální dávky jsou převážně ze stejné sociální vrstvy. Morální ohodnocení osob většinové společnosti, respektive lidí zaměstnaných kvitujícími aktivní přístup osob závislých na sociálních dávkách není v rovnováze s hodnocením od osob sobě rovných, lidí z vlastní komunity, kdy jedni mají stejné výhody jako jiní, kteří za to musí pracovat. *

Veřejná služba se však netýkala jen osob pobírajících dávky pomoci v hmotné nouzi, ale také osob dlouhodobě nezaměstnaných (dle litery zákona dokonce i osob vedených v evidenci uchazečů o zaměstnání déle než dva měsíce). Proto se mohli také ti, kdo byli vedení na úřadu práce, ale nebyli závislí na sociálních dávkách cítit ponížení, pokud měli odpracovat veřejnou službu jen proto, aby měli uhrazeno úřadem práce zákonné pojištění, které bylo na druhou stranu hrazeno bez jiné povinnosti i těm, kdo kromě zdravotního pojištění čerpali od státu i sociální dávky.

7. Možnost postupu na placené místo v rámci veřejně prospěšných prací při městě, i když existovala, byla stále malá.

* Z obce Větrní na Českokrumlovsku je znám případ, kdy osoby závislé na sociálních dávkách úmyslně dělaly nepořádek, aby se následně mohly z oken vysmívat těm, kteří veřejné prostranství v rámci veřejné služby uklízeli.

6 Závěr: Zhodnocení přínosu veřejné služby a návrh řešení pro její další vývoj

Praktická zkušenost s výkonem veřejné služby na Městském úřadě v Českém Krumlově byla až do jejího zrušení Ústavním soudem v listopadu 2012 ze strany zainteresovaných odborů úřadu resp. DPS vnímána pozitivně. Na toto hodnocení má vliv i skutečnost, že při hledání vhodných adeptů na veřejnou službu po roce 2011 bylo ze strany úřadu práce přistupováno k výběru vykonavatelů vzájemnou dohodou a nikoli direktivně, jak umožňoval zákon i smlouva.

Jednoznačně největší přínos pro město tkvěl v ekonomické výhodnosti. Od roku 2010, kdy byla veřejná služba ve městě zavedena, se na ni vystřídalo celkem 52 osob, které odpracovaly ve veřejném zájmu přes 7000 hodin bez nároku na mzdu. Na druhou stranu počet osob, které se zúčastnily veřejné služby, je ve srovnání s počtem potenciálních vykonavatelů/-ek velmi nízký, zejména je pak zarážející v době, kdy byla veřejná služba dobrovolná. Z potenciálních přibližně 300 adeptů/-ek (resp. cca 100 vhodných z Českého Krumlova) jich veřejnou službu průměrně vykonávalo v roce 2010 6 a v roce následujícím 10.

Zároveň měla veřejná služba i sociální rozměr. Tím byla aktivace osob v sociálním systému, udržování pracovních návyků a minimálně u jedné osoby přispěla prokazatelně k seberealizaci a opětovnému nalezení smyslu.

Do roku 2011 byl v rámci veřejné služby uplatňován i deklarovaný záměr MPSV „kdo pracuje, musí se mít lépe než ten, kdo se práci vyhýbá,“ ačkoli byl zároveň narušen nespravedlivým principem ohodnocení.

Na základě zhodnocení pozitivních a negativních stránek veřejné služby před a po reformě jsou v bodech navrženy zásadní jednotlivosti podoby veřejné služby, která by spojovala výhody obou předchozích řešení a tak je nastíněna možná varianta veřejné služby, jež by byla akceptovatelná a přinášela výhody oběma stranám - realizátorům i vykonavatelům veřejné služby:

1. Dobrovolnost

Možnost dobrovolného výkonu veřejné služby se jeví jako důležitý z následujících důvodů: Je zřejmé, že vždy bude existovat určité množství lidí závislých na sociálním systému. Vždy budou lidé, kteří nikdy nebudou mít vůli pracovat a nebude je možné přesvědčit ani sofistikovanou sociální prací ani nátlakem, jak dokládají mnohé příklady těch, kdo odmítli vykonávat veřejnou službu a raději přijali snížení příspěvku na existenční minimum, nebo se dokonce nechali vyřadit z evidence uchazečů o zaměstnání a přišli o sociální dávku. Možnost volby nabízí pomoc těm, kdo chtějí pracovat a usnadňuje rozlišit ty, kdo snahu nemají.

Princip dobrovolnosti využívaný na veřejné službě do prosince 2011 v sobě nese dvě pozitiva. Jednak motivaci, neboť vykonávat veřejnou službu bude ten, kdo pracovat chce, a jednak je tímto způsobem vyřešen problém s nastavením výběru kandidátů.

S problémem výběru se potýkala varianta veřejné služby od ledna 2012, kdy výsledkem případného nabídnutí veřejné služby osobě bez přístřeší závislé na omamných látkách bylo její vyřazení ze systému dávek, přičemž je velmi pravděpodobné, že tato nezaměstnatelná osoba musela prostředky na obživu získávat jiným způsobem. Je otázkou zda případná újma nebo škoda, kterou může svým způsobem zajišťování základních potřeb tento jedinec způsobit, není v konečném důsledku vyšší než částka životního respektive existenčního minima, kterou by dostal jako dávku při splnění zákonných podmínek. Postoj k zapojení do veřejné služby takové osoby ze strany realizátora veřejné služby je zřejmý. Na druhou stranu, jak zdůvodnit jiné osobě, proč ona musí vykonávat veřejnou službu a výše uvedený ne? V případě dobrovolného výkonu veřejné služby není nutné uvažovat o pravidlech výběru ani o případné svévoli ze strany úřadu.

2. Spravedlivá odměna jako motivace vykonavatelů veřejné služby, potažmo zúžení adeptů na osoby v hmotné nouzi.

Veřejnou službu od ledna 2012 vykonávali uchazeči a uchazečky o zaměstnání na základě autoritativního příkazu úřadu práce bez jakékoli ekonomické motivace. Po verdiktu Ústavního soudu se stala dobrovolnou a počty osob na veřejné službě se

zminimalizovaly. V Českém Krumlově byla veřejná služba od té doby využita jen dvakrát a výhradně s příslibem přijetí na placené veřejně prospěšné práce. Pokud má být veřejná služba dobrovolná, musí existovat důvody, pro které ji budou lidé chtít dělat. V tomto případě i v sociální oblasti platí Holmanova ekonomická poučka: „*Donuťte lidi, aby zapomněli na vlastní zájem a obětovali se pro jiné, a potlačíte jejich motivace. Získáte nevykonný a skomírající systém, který povede k chudobě a úpadku* (31).“ Ekonomické zvýhodnění je možné uplatnit u osob pobírajících sociální dávky, těžko však lze tento záměr uskutečnit v případě uchazečů/-ek o zaměstnání, proto se jeví zúžení okruhu dotčených osob opět jen na osoby v hmotné nouzi jako vhodné řešení.

Do roku 2012 byl princip motivace pro výkon veřejné služby dvojí a spočíval v odměně a trestu (tedy navýšením či snížením sociální dávky). Pokud by měl být opětovně uplatněn tento model, pak je nezbytné, aby případná sankce byla na hranici únosnosti a se zvláštním zřetelem k osobám se zdravotními omezeními. V praxi by mohli mít sociální pracovníci a pracovnice zpracovávající sociální dávky v legislativě oporu pro toleranci nevykonání veřejné služby v odůvodněných případech. Například jestliže není možné žadateli/-ce nabídnout výkon veřejné služby z kapacitních důvodů a zejména z důvodu zdravotního omezení (tzn. pokud by osoba objektivně mohla a chtěla pracovat, ale není pro ni uplatnění v rámci nabízených pracovních možností).

Ohodnocení za výkon veřejné služby by měl být pro všechny stejný, odstupňovaný podle výše odpracovaných hodin. V takovém případě bude výkon veřejné služby zároveň nabízet aktuálně chybějící pomoc osobám v hmotné nouzi majícím vyživovací povinnost a osobám zadluženým či předluženým, kterých, jak dokazují statistiky insolvenčních řízení, přibývá (32).

Pokud by navýšení sociální dávky za výkon veřejné služby bylo realizováno zvýšením částky živobytí pouze pro účely příspěvku na živobytí a toto navýšení současně nebylo zohledněno v doplatku na bydlení (tedy nevedlo ke snížení doplatku na bydlení), nabízel by výkon veřejné služby určitou pomoc i těm, kterým dávky na bydlení nepokrývají skutečné náklady spojené s bydlením a hrozí jim zadlužení či dokonce ztráta bydlení. Veřejná služba by tak plnila i další sociální funkce a mohla by

současně částečně kompenzovat stále se zpříšňující podmínky nároku na doplatek na bydlení.

K částce navýšení za výkon veřejné služby by měla být započtena náhrada za dojíždění v případě, že osoba nemá možnost vykonávat veřejnou službu v místě svého bydliště. Doklady potvrzující náklady spojené s dojížděním by mohly být součástí potvrzení o odpracovaných hodinách a hodnocení výkonu veřejné služby.

3. Přiměřený počet hodin nutných k navýšení dávky

Počet hodin na veřejné službě nutný k navýšení dávky by měl být přiměřený skutečnosti, že se jedná mnohdy o osoby, které mají často minimální pracovní návyky. Současně by tyto osoby neměly být omezeny v hledání zaměstnání. Hranice by mohla být stanovena od vyzkoušených 20 hodin po limitních 60 hodin měsíčně vzhledem k omezené finanční kompenzaci, která nikdy nemůže odpovídat ohodnocení v pracovním poměru, aby nedocházelo k demotivaci ve snaze o získání zaměstnání.

4. Minimalizace administrativní zátěže

Veřejná služba by měla být administrativně jednoduchá. V tomto směru lze navázat na ověřenou zkušenost. Např. lékařské potvrzení o způsobilosti k výkonu veřejné služby by dle dobré praxe z úřadu práce mohlo být vyžadováno jen v případě, kdy má osoba zdravotní omezení. Jinak by postačovalo prohlášení zájemce o veřejnou službu. Vhodné by bylo propojení evidence a hodnocení veřejné služby s programem výplat sociálních dávek, aby se usnadnila práce při vyhodnocování výše nároku na dávky.

5. Organizování veřejné služby obcemi

Pokud by byla veřejná služba spjata s dávkovými systémy, pak se zejména v souvislosti s diskutovanou možností opětovného přesunutí agendy nepojistných dávek z úřadu práce na obecní úřady (33) jeví jako účelné též převedení organizace veřejné služby zpět pod obce. Důvodem, kromě zmíněné vazby na sociální dávky, je současně provázanost se sociální prací na obcích.

6. Podpora realizace veřejné služby z MPSV

Protože nelze zasahovat do samosprávy obcí a zřízení veřejné služby není možné stanovit jako povinnost, byla by za účelem rozšíření veřejné služby přínosná kromě metodické též finanční podpora ze strany MPSV a to v následujících oblastech:

- opětovná refundace pojištění za vykonavatele (aktuálně je v zákoně ukotvena, ale nevyužívá se)
- příspěvek na pracovní pomůcky (lze řešit paušálně na počet vykonavatelů za určité období)
- finanční podpora na výkon kontroly v případě, že by veřejná služba přešla na obce a tyto zajišťovaly kontrolu jiných organizací realizujících veřejnou službu.

V případě znovuzavedení veřejné služby, které je opakovaně diskutováno představiteli Ministerstva práce a sociálních věcí (34), bude ze strany města Český Krumlov a pravděpodobně i dalších měst při vhodně nastavených podmínkách o realizaci jednoznačně zájem. Výše uvedený výčet aspektů vytvořených na základě zhodnocení pozitivních a negativních stránek z realizace veřejné služby v praxi malého města může k vhodnému nastavení přispět.

7 Seznam použitých zdrojů:

- 1) MPSV. *Národní zpráva o strategiích sociální ochrany a sociálního začleňování na léta 2008 – 2010*. 1. vydání. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí, 2009. s 11. ISBN 978-80-86878-93-5
- 2) ČSÚ. Vývoj hrubého domácího produktu. In Czso.cz. [online]. 20.03.2014 [cit. 2014-03-20]. Dostupné z: [http://www.czso.cz/csu/dyngrafy.nsf/e1a6967018b26571c125735-3004e1a52/a3349dcf02508f03c125765100332649/\\$FILE/0401.xls](http://www.czso.cz/csu/dyngrafy.nsf/e1a6967018b26571c125735-3004e1a52/a3349dcf02508f03c125765100332649/$FILE/0401.xls)
- 3) MPSV. Vývoj sociálních výdajů MPSV v roce 2013. In *Mpsv.cz*. [online]. 18.03.2014 [cit. 2014-03-20]. Dostupné z: http://www.mpsv.cz/files/clanky/17519/TZ_180314a.pdf
- 4) SIROVÁTKA, T., MAREŠ, P. *Trh práce, nezaměstnanost, sociální politika*. Brno: Masarykova univerzita, 2003. 198 s. ISBN 80-210-3048-8.
- 5) KOTÝNKOVÁ, M. *Trh práce na přelomu tisíciletí*. Praha: Oeconomica VŠE, 2006. s. 13. ISBN 80-245-1149-5.
- 6) KELLER, J. Krize sociálního státu. In *Exu.sk*. [online]. 14.02.2008 [cit. 2012-12-27]. Dostupné z www.exu.sk/material/10D_socialni_stat.doc
- 7) ČESKO. Zákon č. 482 ze dne 6. listopadu 1991 o sociální potřebnosti.
- 8) ČESKO. Zákon č. 111 ze dne 14. března 2006 o pomoci v hmotné nouzi.
- 9) ČESKO. Zákon č. 435 ze dne 13. května 2004 o zaměstnanosti.
- 10) EVROPSKÝ SOCIÁLNÍ FOND. Veřejně prospěšné práce. In *Esfer.cz*. [online]. 05.02.2009 [cit. 2012-12-27]. Dostupné z: <http://www.esfer.cz/projekty/verejne-prospesne-prace>
- 11) ČESKO. Zákon č. 40 ze dne 08.01.2009 trestní zákoník
- 12) MPSV ČR, Odbor rodiny a dávkových systémů. 2009. *Metodický pokyn č.1/2009 k limitům využití dobrovolnické služby u osob v hmotné nouzi*. Praha. MPSV ČR
- 13) ČESKO. Zákon č. 198 ze dne 24. dubna 2002 o dobrovolnické službě a změně některých zákonů

- 14) MPSV. *Pomoc v hmotné nouzi*. In *Mpsv.cz.* [online]. [cit. 2012-12-29]. Dostupné z: www.mpsv.cz/cs/5#hjno
- 15) ČESKO. Zákon č. 110 ze dne 14.03. 2006 o životním a existenčním minimu
- 16) MPSV. *Osoby v hmotné nouzi a veřejná služba*. In *Mpsv.cz.* [online]. 2010 [cit. 2012-12-27]. Dostupné z: http://www.mpsv.cz/files/clanky/9221/Letak_VS.pdf
- 17) MPSV. *Obec a veřejná služba. I. vydání. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí*, 2010. 46s. ISBN 978-80-7421-020-4
- 18) MPSV ČR, Odbor rodiny a dávkových systémů. 2009. *Metodický pokyn k veřejné službě č. 2/2009*. Praha. MPSV ČR
- 19) MPSV ČR, Odbor rodiny a dávkových systémů. 2009. *Metodický pokyn k veřejné službě č. 1/2009*. Praha. MPSV ČR
- 20) MPSV ČR, Odbor rodiny a dávkových systémů. 2009. *Metodický pokyn č. 3/2009 k postupu orgánů pomoci v hmotné nouzi při určování částky živobytí u osoby, která vykonávala dobrovolnickou a/nebo veřejnou službu v rozsahu alespoň 30 hodin v kalendářním měsíci [§ 24 odst. 1 písm. f) zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů]*. Praha. MPSV ČR
- 21) MPSV ČR, Odbor rodiny a dávkových systémů. 2010. *Vyhodnocení aplikace veřejné služby (závěrečná zpráva analýzy)*. Praha. MPSV ČR
- 22) ČESKO. Zákon č. 366 ze dne 6. listopadu 2011, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
- 23) ČESKO. Zákon č. 367 ze dne 6. listopadu 2011, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
- 24) MACHOTKA, K., HORECKÝ, J. Změny v institutu veřejné služby. *Sociální služby.2012*, XIV, leden 2012. 43s. ISSN 1803-7348.
- 25) KAŠPÁREK, Z. Veřejná služba přispívá k sociální soudržnosti a solidaritě ve společnosti. *Sociální služby.2012*, XIV, leden 2012. 43s. ISSN 1803-7348.
- 26) MPSV. K jakým změnám ve veřejné službě dojde v roce 2012. In *Mpsv.cz.* [online]. 14.11.2011 [cit. 2012-12-27]. Dostupné z: <http://www.mpsv.cz/cs/11719>

- 27) MPSV. Veřejná služba se možná vrátí. In *Mpsv.cz*. [online]. 31.12.2012 [cit. 2014-02-27]. Dostupné z: <http://www.mpsv.cz/cs/14207>
- 28) ČESKO. Nález Ústavního soudu č. 437, sp. zn. Pl. ÚS 1/12 ze dne 27.11.2012, ve věci zrušení § 30 odst. 2 písm. d) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a některých ustanovení zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), a návrhu na zrušení některých dalších zákonů.
- 29) LANGÁŠEK, T. ÚS zrušil tzv. veřejnou službu a některá ustanovení zákona o zdravotních službách pro rozpor s ústavou. In *Usoud.cz*. [online]. 27.11.2012 [cit. 2014-02-14]. Dostupné z: http://www.usoud.cz/aktualne/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=175&cHash=0b63d8ae3e3d820ca1bbcdf97d437e46
- 30) MPSV. Veřejná služba se vrací. Úklid za stravenku. In *Mpsv.cz*. [online]. 05.02.2013 [cit. 2014-02-27]. Dostupné z: <http://www.mpsv.cz/cs/14533>
- 31) HOLMAN ROBERT, *Ekonomie*, 3. aktualizované vydání, C. H. Beck Praha 2002, s. 9. ISBN 80-7179-681-6
- 32) European Bussines Enterprise. Subjekty v konkursu – Fyzické osoby. In *Statnisprava.cz*. [online]. 20.03.2014 [cit. 2014-03-20]. Dostupné z: http://insolvency.statnisprava.cz/Insolvency_stat_subjekty.aspx?pg=F
- 33) MPSV. Rychlejší rozhodování a méně zneužívání, tak by mohly vypadat sociální dávky. A to díky spolupráci Úřadu práce ČR a obcí Praha. In *Mpsv.cz*. [online]. 15.01.2014 [cit. 2014-02-27]. Dostupné z: http://www.mpsv.cz/files/clanky/17065/TZ_150114b.pdf
- 34) MPSV. Veřejné práce se vrátí. Teď už ale za peníze. In *Mpsv.cz*. [online]. 30.01.2013 [cit. 2014-02-27]. Dostupné z: <http://www.mpsv.cz/cs/14476>

8 Seznam příloh

- Příloha I - Výňatek z tiskové zprávy Ústavního soudu
- Příloha II - Adepti a adeptky na veřejnou službu pověřené obce Český Krumlov
- Příloha III - Žádost o zprostředkování veřejné služby
- Příloha IV - Potvrzení o zdravotní způsobilosti pro výkon veřejné služba
- Příloha V - Poučení o bezpečnosti a ochraně zdraví při výkonu veřejné služby
- Příloha VI - Smlouva o výkonu veřejné služby
- Příloha VII - Harmonogram výkonu veřejné služby
- Příloha VIII - Potvrzení o ukončení či nenastoupení a hodnocení veřejné služby
- Příloha IX - Vývoj legislativní úpravy veřejné služby

Příloha č. I.

Výňatek tiskové zprávy č. 36/12 Ústavního soudu o zrušení veřejné služby ze dne 27.11.2012

„Ústavní soud výrokem I nálezu zrušil § 30 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti č. 435/2004 Sb., ve znění zákona č. 367/2011 Sb. Podle tohoto ustanovení vyřadí krajská pobočka úřadu práce svým rozhodnutím z evidence uchazečů o zaměstnání toho uchazeče, který bez vážného důvodu odmítne nabídku vykonávat veřejnou službu v rozsahu nejvýše 20 hodin týdně v případě, že je v této evidenci veden nepřetržitě déle než 2 měsíce; tzv. veřejnou službu přitom měl uchazeč o zaměstnání vykonat bez nároku na odměnu.

Ústavní soud dospěl k závěru, že tzv. veřejná služba je v rozporu s celou řadou ustanovení Listiny základních práv a svobod. **Porušuje čl. 26 odst. 3 Listiny – právo na přiměřené hmotné zajištění** občanů, kteří bez své viny nemohou získávat prostředky pro své životní potřeby prací – neboť rozsah veřejné služby po dobu až 20 hodin týdně již po uplynutí dvou měsíců, kdy je uchazeč v evidenci, nepředstavuje vhodný a přiměřený prostředek k dosažení tvrzených cílů právní úpravy (prevence sociálního vyloučení a udržení pracovních návyků). Nadto, rozsáhlé uvážení, jež je svěřeno krajským pobočkám úřadu práce, při výběru uchazečů, jimž bude veřejná služba nabídnuta, činí celý proces fakticky nahodilým a zakládajícím mezi jednotlivými uchazeči neodůvodněnou nerovnost. Zároveň z tohoto důvodu je toto ustanovení **v rozporu se zákazem svévole vyplývajícího z čl. 1 odst. 1 Ústavy**.

Ústavní soud přisvědčil i tvrzení navrhovatelů, že povinnost uchazečů o zaměstnání přijmout nabídku tzv. veřejné služby a vykonávat ji, je **v rozporu se zákazem nucené práce podle čl. 9 odst. 1 Listiny, resp. zákazem nucené a povinné práce podle čl. 4 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod**. Dospěl k závěru, že veřejná služba je v případě uchazečů o zaměstnání vykonávána nedobrovolně pod pohrůžkou trestu spočívajícího ve vyřazení z evidence a ztrátě zabezpečení v nezaměstnanosti. Rozsah až 20 hodin týdně navíc představuje nepřiměřené břemeno pro uplatňování zákonem vymezených práv, jež jsou uchazečům přiznána jako součást hmotného zajištění. Tato povinnost přitom může s ohledem na její vnější prvky způsobovat u jednotlivých uchazečů **ponížení dotýkající se jejich vlastní důstojnosti v rozporu s čl. 1 odst. 1 a čl. 10 odst. 1 Listiny**.

Veřejná služba je nakonec **v rozporu i s právem zaměstnance na spravedlivou odměnu za práci podle čl. 28 Listiny**. Za odměnu ve smyslu tohoto článku přitom Ústavní soud neuznal plnění poskytovaná uchazečům o zaměstnání (podpora v nezaměstnanosti, hrazení zdravotního pojištění apod.), jejichž rozsah je stejný bez ohledu na to, zda se uchazeč o zaměstnání povinnosti konat veřejnou službu podrobil, anebo zda k jejímu výkonu ani povolán nebyl“

Zdroj:

LANGÁŠEK, T. ÚS zrušil tzv. veřejnou službu a některá ustanovení zákona o zdravotních službách pro rozpor s ústavou. In *Usoud.cz*. [online]. 27.11.2012 [cit. 2014-02-14]. Dostupné z: http://www.usoud.cz/aktualne/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=175&cHash=0b63d8ae3e3d820ca1bbcdf97d437e46

Příloha č. II.

**Adepti a adeptky na veřejnou službu
z řad osob v hmotné nouzi vyplácených MěÚ Český Krumlov**

č.	pohlaví	rok nar.	bydliště (obec)	míst. přísl. obec	hodn.	poznámka k hodnocení
1	Ž	1965	Větřní	Větřní	2	
2	M	1965	Větřní	Větřní	1	
3	Ž	1979	Větřní	Větřní	1	
4	M	1982	Větřní	Větřní	1	
5	Ž	1958	Český Krumlov	Český Krumlov	2	
6	M	1955	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
7	Ž	1972	Větřní	Větřní	1	
8	Ž	1982	Chavičovice	Mirkovice	1	
9	Ž	1974	Větřní	Větřní	1	
10	M	1959	Větřní	Větřní	1	
11	Ž	1955	Větřní	Větřní	1	
12	Ž	1990	Větřní	Větřní	1	
13	Ž	1958	Větřní	Větřní	2	
14	Ž	1976	Větřní	Větřní	1	
15	M	1976	Větřní	Větřní	1	
16	M	1947	Český Krumlov	Český Krumlov	2	
17	M	1964	Český Krumlov	Český Krumlov	2	diabetik
18	Ž	1967	Větřní	Větřní	1	
19	M	1961	Větřní	Větřní	1	
20	Ž	1960	Větřní	Větřní	2	omezení prac. schopnosti
21	Ž	1984	Větřní	Větřní	1	
22	M	1982	Větřní	Větřní	1	
23	Ž	1974	Větřní	Větřní	1	
24	Ž	1964	Větřní	Větřní	1	
25	M	1982		Český Krumlov	1	osoba bez příštířeší spolupracující
26	Ž	1978	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
27	Ž	1980	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
28	M	1980	Český Krumlov	Český Krumlov	1	osoba bez příštířeší spolupracující
29	Ž	1979	Větřní	Větřní	1	
30	M	1965	Studánky	Vyšší Brod	2	
31	Ž	1966	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
32	M	1957	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
33	Ž	1968	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
34	Ž	1979	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
35	M	1984	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
36	M	1961	Práčov	Přídolí	1	
37	Ž	1959	Český Krumlov	Český Krumlov	1	

38	M	1959	Český Krumlov	Český Krumlov	3	osoba bez přístřeší nespolupracující
39	Ž	1955	Šebanov	Hořice na Šumavě	1	
40	M	1954	Šebanov	Hořice na Šumavě	1	
41	M	1966	Slavkov	Bohdalovice	1	osoba bez přístřeší
42	M	1964		Český Krumlov	1	osoba bez přístřeší
43	M	1965		Mirkovice	1	osoba bez přístřeší
44	Ž	1962	Hořice na Šumavě	Hořice na Šumavě	1	
45	M	1953	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
46	Ž	1985	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
47	M	1962	Větřní	Větřní	1	
48	M	1976	Větřní	Větřní	1	
49	M	1949	Kájov	Kájov	2	
50	Ž	1968	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
51	M	1971	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
52	Ž	1980	Větřní	Větřní	1	
53	Ž	1976	Větřní	Větřní	1	
54	Ž	1988	Větřní	Větřní	1	
55	Ž	1963	Chabičovice	Mirkovice	2	
56	M	1972	České Budějovice	České Budějovice	1	
57	M	1971	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
58	Ž	1986	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
59	Ž	1965	Větřní	Větřní	1	
60	Ž	1987	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
61	Ž	1958	Větřní	Větřní	1	
62	M	1953	Větřní	Větřní	2	
63	M	1950	Český Krumlov	Český Krumlov	1	snaží se hledat zaměstnání
64	Ž	1975	Český Krumlov	Český Krumlov	1	nenosí aktivní kroky
65	Ž	1954	Zahrádka	Mirkovice	1	snaží se hledat zaměstnání
66	M	1949	Zahrádka	Mirkovice	2	snaží se hledat zaměstnání, ČID
67	M	1943	Malčice	Mirkovice	1	starší 65 let bez nároku na důchod
68	Ž	1955	Mříč	Křemže	1	snaží se hledat zaměstnání
69	Ž	1979	Český Krumlov	Český Krumlov	2	dlouhodobě v prac. neschopnosti
70	M	1966	Větřní	Větřní	1	nenosí aktivní kroky
71	Ž	1973	Větřní	Větřní	1	nosí aktivní kroky
72	M	1956	Větřní	Větřní	1	nechodí na OSVaZ, nosí družka AK
73	Ž	1972	Český Krumlov	Český Krumlov	2	snaží se hledat zaměstnání
74	M	1955	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
75	Ž	1953	Větřní	Větřní	1	nosí aktivní kroky
76	M	1965	Kájov	Kájov	3	nenosí aktivní kroky
77	M	1974	Český Krumlov	Český Krumlov	3	nenosí aktivní kroky
78	M	1957	Lhotka	Křemže	2	dieta, špatný zdravotní stav
79	M	1950	Český Krumlov	Český Krumlov	2	zdravotní stav, problémy s kůží
80	M	1969	Český Krumlov	Český Krumlov	3	nenosí aktivní kroky

81	M	1950	Český Krumlov	Český Krumlov	3	nenosí aktivní kroky
82	M	1977	Český Krumlov	Český Krumlov	3	nenosí aktivní kroky
83	M	1969	Větřní	Větřní	1	nosí aktivní kroky, občas
84	Ž	1967	Větřní	Větřní	3	nosí aktivní kroky, občas
85	M	1991	Větřní	Větřní	1	nenosí aktivní kroky
86	Ž	1952	Český Krumlov	Český Krumlov	2	dieta, částečná invalidita
87	M	1949	Český Krumlov	Český Krumlov	3	nepoužitelná osoba bez přístřeší
88	Ž	1969	Český Krumlov	Český Krumlov	2	má nemocné dítě dlouhodobě
89	Ž	1980	Křemže	Křemže	1	nenosí aktivní kroky
90	Ž	1971	Větřní	Větřní	1	nenosí aktivní kroky
91	M	1967	Větřní	Větřní	2	částečná invalidita
92	Ž	1991	Větřní	Větřní	1	nedostudováno, je na ÚP
93	M	1960	Větřní	Větřní	1	aktuálně má krátkodobé zaměstnání
94	Ž	1966	Větřní	Větřní	1	aktuálně má krátkodobé zaměstnání
95	Ž	1973	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
96	M	1958		Český Krumlov	3	osoba bez přístřeší, problém s alk.
97	Ž	1981	Český Krumlov	Český Krumlov	1	nenosí aktivní kroky
98	M	1957	Český Krumlov	Český Krumlov	1	v letním období zaměstnán
99	M	1973	Vimperk	Vimperk	1	
100	M	1960		Český Krumlov	2	
101	M	1990	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
102	M	1984	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
103	Ž	1985	Český Krumlov	Český Krumlov	1	nosí aktivní kroky
104	Ž	1979	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
105	M	1983	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
106	M	1977		Český Krumlov	2	
107	M	1979	Český Krumlov	Český Krumlov	1	začal pracovat
108	M	1985		Český Krumlov	1	osoba bez přístřeší spolupracující
109	M	1962	Křemže	Křemže	1	
110	M	1950	Práčov	Přídolí	1	v létě pracuje na OÚ
111	Ž	1975	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
112	Ž	1970	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
113	M	1987	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
114	Ž	1973	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
115	Ž	1971		Český Krumlov	3	osoba bez přístřeší
116	Ž	1968	Mezipotočí	Kájov	1	aktuálně v prac. neschopnosti
117	M	1951	Mezipotočí	Kájov	1	
118	M	1971		Chvalšiny	3	osoba bez přístřeší
119	Ž	1969	Práčov	Přídolí	1	
120	M	1972	Práčov	Přídolí	1	
121	Ž	1967	České Budějovice	České Budějovice	2	
122	M	1970	České Budějovice	České Budějovice	1	
123	Ž	1984	Český Krumlov	Český Krumlov	1	

124	Ž	1990	Větrní	Větrní	1	
125	M	1979	Větrní	Větrní	1	
126	Ž	1972	Chlumec	Dolní Třebonín	1	
127	Ž	1968	Větrní	Větrní	1	
128	M	1986	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
129	M	1967	Český Krumlov	Český Krumlov	2	
130	M	1948	Větrní	Větrní	2	
131	Ž	1990	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
132	M	1973	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
133	M	1956	Písek	Písek	1	
134	M	1985	Kaplice	Kaplice	1	
135	M	1981	Český Krumlov	Český Krumlov	2	
136	Ž	1989	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
137	Ž	1967	Světlík	Světlík	1	
138	Ž	1977	Větrní	Větrní	1	
139	Ž	1973	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
140	M	1979	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
141	Ž	1979	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
142	M	1979	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
143	Ž	1982	Větrní	Větrní	1	
144	M	1988	Větrní	Větrní	1	
145	M	1975	Větrní	Větrní	1	
146	M	1971	Větrní	Větrní	1	
147	M	1962	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
148	Ž	1964	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
149	Ž	1988	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
150	Ž	1972	Větrní	Větrní	1	
151	M	1970	Větrní	Větrní	1	
152	M	1977	Větrní	Větrní	1	
153	Ž	1975	Větrní	Větrní	1	
154	M	1975	Větrní	Větrní	1	
155	Ž	1973	Větrní	Větrní	1	
156	Ž	1976	Větrní	Větrní	1	
157	M	1975	Větrní	Větrní	1	
158	Ž	1966	Větrní	Větrní	1	
159	M	1970	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
160	Ž	1972	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
161	Ž	1978	Větrní	Větrní	1	
162	M	1951	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
163	M	1977	Slavkov	Bohdalovice	1	
164	M	1970	Větrní	Větrní	1	
165	Ž	1964	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
166	M	1962	Český Krumlov	Český Krumlov	1	

167	M	1976	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
168	Ž	1986	Červený Dvůr	Chvalšiny	1	
169	Ž	1981	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
170	M	1972	Větřní	Větřní	1	
171	M	1957	Větřní	Větřní	1	
172	M	1990	Větřní	Větřní	1	
173	M	1958	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
174	Ž	1956	Větřní	Větřní	1	
175	M	1960	Větřní	Větřní	1	
176	Ž	1984	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
177	M	1980	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
178	M	1959	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
179	Ž	1981	Červený Dvůr	Chvalšiny	1	
180	M	1981	Větřní	Větřní	1	
181	Ž	1965	Práčov	Přídolí	1	
182	M	1965	Práčov	Přídolí	1	
183	M	1971	Český Krumlov	Český Krumlov	2	omezení na práci ve výškách
184	M	1957	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
185	Ž	1968	Český Krumlov	Český Krumlov	2	pečuje o nezletilé děti, samoživitelka
186	M	1967	Větřní	Větřní	2	os. zdravotně znevýhodněná
187	Ž	1968	Větřní	Větřní	2	dlouhodobě v prac. nesch.
188	M	1989	Větřní	Větřní	1	
189	M	1959	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
190	Ž	1967	Český Krumlov	Český Krumlov	3	dlouhodobě v prac. nesch.
191	Ž	1956	Křenov	Kájov	2	simplexně strukturovaná osobnost
192	M	1973	Větřní	Větřní	1	
193	M	1968	Světlík	Větřní	3	
194	M	1964	Větřní	Větřní	1	
195	Ž	1973	Větřní	Větřní	1	
196	M	1952	Český Krumlov	Český Krumlov	1	momentálně pracuje na HPP
197	M	1982	Větřní	Větřní	1	
198	Ž	1977	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
199	M	1979	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
200	M	1981	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
201	Ž	1972	Český Krumlov	Český Krumlov	3	je osobou ČID
202	M	1968	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
203	Ž	1959	Větřní	Větřní	3	simpl. s. osobnost a zdrav. omez.
204	M	1955	Větřní	Větřní	1	momentálně pracuje na DPP
205	Ž	1960	Dolní Třebonín	Dolní Třebonín	1	
206	Ž	1978	Větřní	Větřní	1	
207	M	1960	Větřní	Větřní	1	
208	Ž	1962	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
209	M	1960	Český Krumlov	Český Krumlov	3	ČID, obj. zdrav. potíže

210	Ž	1971	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
211	M	1990	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
212	M	1965	Český Krumlov	Český Krumlov	3	nespolupráce, dieta
213	Ž	1982	Větřní	Větřní	2	bez vzdělání, pečuje o nezletilé děti
214	M	1983	Větřní	Větřní	2	často v prac. neschopnosti
215	M	1973	Větřní	Větřní	2	os. zdravotně znevýhodněná
216	M	1975	Větřní	Větřní	1	
217	Ž	1960	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
218	Ž	1959	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
219	M	1979	Český Krumlov	Český Krumlov	1	momentálně pracuje na DPP
220	M	1979	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
221	M	1989	Větřní	Větřní	1	
222	Ž	1967	Větřní	Větřní	1	
223	Ž	1978	Větřní	Větřní	3	gravidní, v prac. nesch.
224	M	1960	Český Krumlov	Český Krumlov	3	v prac. neschopnosti před operací
225	M	1975	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
226	Ž	1958	Český Krumlov	Český Krumlov	2	nespolehlivá spolupráce
227	M	1956	Větřní	Větřní	3	konfliktní, z VTOS, simpl. str. os.
228	Ž	1972	Český Krumlov	Český Krumlov	2	samoživitelka, péče o nezletilé děti
229	M	1970	Přídolí	Přídolí	1	
230	Ž	1971	Přídolí	Přídolí	1	
231	M	1986	Český Krumlov	Český Krumlov	1	momentálně pracuje na HPP
232	Ž	1969	Větřní	Větřní	1	
233	M	1969	Větřní	Větřní	1	momentálně pracuje na HPP
234	Ž	1961	Větřní	Větřní	3	svěření vnučete, bude pobírat RP
235	Ž	1959	Český Krumlov	Český Krumlov	2	často v prac. neschopnosti
236	M	1967	Větřní	Větřní	3	osoba bez příštířeší, nespolehlivý
237	Ž	1962	Český Krumlov	Český Krumlov	2	pečuje o dva nezaopatřené. vnuky
238	M	1962	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
239	Ž	1960	Práčov	Přídolí	1	
240	Ž	1990	Práčov	Přídolí	1	
241	M	1982	Přídolí	Přídolí	1	
242	Ž	1988	Větřní	Větřní	1	
243	M	1955	Větřní	Větřní	3	
244	M	1985	Chabičovice	Mirkovice	1	
245	M	1962	Světlík	Světlík	1	
246	Ž	1968	Světlík	Světlík	1	
247	M	1975	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
248	M	1974	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
249	Ž	1964	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
250	Ž	1977	Větřní	Větřní	1	
251	M	1976	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
252	M	1980	Český Krumlov	Český Krumlov	1	

253	Ž	1980	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
254	M	1956	Větřní	Větřní	1	
255	Ž	1977	Větřní	Větřní	1	
256	M	1975	Loučovice	Loučovice	1	
257	M	1982	Větřní	Větřní	1	
258	Ž	1972	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
259	Ž	1973	Větřní	Větřní	1	
260	M	1990	Větřní	Větřní	1	
261	Ž	1978	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
262	M	1971	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
263	Ž	1958	Omlenička	Omlenice	1	
264	M	1965	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
265	M	1976	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
266	M	1968	Český Krumlov	Český Krumlov	3	
267	M	1982	Bohouškovice	Křemže	1	
268	Ž	1987	Bohouškovice	Křemže	1	
269	M	1959	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
270	Ž	1969	Chabičovice	Mirkovice	1	
271	M	1964	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
272	M	1967	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
273	Ž	1973	Větřní	Větřní	1	
274	M	1967	Český Krumlov	Český Krumlov	3	
275	M	1974	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
276	M	1954	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
277	Ž	1966	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
278	Ž	1990	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
279	Ž	1952	Větřní	Větřní	1	
280	Ž	1980	Větřní	Větřní	1	
281	Ž	1973	Větřní	Větřní	1	
282	M	1955	Větřní	Větřní	1	
283	Ž	1955	Větřní	Větřní	1	
284	Ž	1971	Větřní	Větřní	1	
285	M	1990	Větřní	Větřní	2	
286	Ž	1979	Větřní	Větřní	1	
287	M	1980	Větřní	Větřní	1	
288	Ž	1965	Práčov	Přídolí	1	
289	M	1967	Práčov	Přídolí	1	
290	Ž	1970	Větřní	Větřní	2	
291	M	1960	Větřní	Větřní	1	
292	Ž	1989	Větřní	Větřní	1	
293	Ž	1975	Větřní	Větřní	1	
294	M	1983	Větřní	Větřní	1	
295	M	1958	Větřní	Větřní	1	

296	Ž	1974	Větrní	Větrní	1	
297	Ž	1968	Větrní	Větrní	1	
298	M	1971	Plešovice	Zlatá Koruna	1	
299	M	1958	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
300	M	1957	Český Krumlov	Český Krumlov	2	
301	Ž	1965	Český Krumlov	Český Krumlov	1	
302	M	1972	Zlatá Koruna	Zlatá Koruna	1	
303	Ž	1975	Větrní	Větrní	2	pečuje o dceru PNP 1. stupeň
304	M	1979	Větrní	Větrní	2	má zdravotní omezení
305	M	1947	Český Krumlov	Český Krumlov	2	vážná zdravotní omezení, dieta
306	Ž	1982	Český Krumlov	Český Krumlov	1	-

Poznámky:

V seznamu jsou uvedeni všichni zletilí zaopatření žadatelé o dávky pomoci v HN a osoby společně posuzované, kterým od 1.7.2009 hrozí snížení částky živobytí na EM

(Nejsou zde pobíratelé star. a plného inv. důch., osoby pobírající PPvM a RP, nezletilé nezaopatřené osoby a os. pobírající PNP ve II. a III. stupni, os. starší 65 let)

Sloupec D (bydliště) - bydlištěm se rozumí místo, kde osoba skutečně bydlí, nikoli kde má trvalý pobyt.

Sloupec E (místně příslušná obec) - obec pod jejíž obecní úřad spadá klient trvalým pobytem

Sloupec F (hodnocení) - zařazení klienta do kategorie 1,2,3 dle vhodnosti.

Sloupec G (poznámka k hodnocení) - může obsahovat poznámku k hodnocení případně vyjádření klienta.

Interní zdroj OSVZ

Příloha č. III.

Žádost o zprostředkování VEŘEJNÉ SLUŽBY

Žádám Odbor sociálních věcí a zdravotnictví Městského úřadu Český Krumlov o zprostředkování veřejné služby.

Jméno žadatele:

Datum narození:

Bydliště:

Kontaktní telefon:

Jméno mého praktického lékaře, sídlo, telefon:

.....

.....

.....

Mám zájem o vykonávání veřejné služby v rozsahu:

- 20 h za měsíc
- více než 30 h za měsíc

Druh vykonávané práce bude specifikován ve smlouvě.

Rámcově se jedná o následující práce:

- úklid veřejného prostranství a zeleně
- pomocné práce v útulku pro zvířata
- úklidové a pomocné práce v domech s pečovatelskou službou

Prohlašuji, že mi můj zdravotní stav umožňuje vykonávat výše uvedený druh práce a souhlasím s absolvováním vstupní lékařské prohlídky (poplatek uhradí MěÚ Č.Krumlov).

Datum:

Podpis uchazeče:

Informace pro uchazeče:

- VEŘEJNÁ SLUŽBA je vykonávána bez nároku na finanční odměnu
- při odpracování 20h za měsíc dochází v následujícím měsíci k navýšení částky živobytí z existenčního minima
- při odpracování více než 30h za měsíc dochází v následujícím měsíci k dalšímu navýšení

úředně oprávněná osoba:

Interní zdroj OSVZ

Příloha č. IV.

**Žádost o provedení zdravotní prohlídky
pro účely výkonu veřejné služby**

Jméno, příjmení:

Dat. narození:

Adresa:

Důvod prohlídky:

Žádám o provedení vstupní zdravotní prohlídky a vydání zdravotního potvrzení, protože chci pro město Český Krumlov vykonávat veřejnou službu. Podmínkou pro přijetí je potvrzení o zdravotní způsobilosti k výkonu této veřejné služby.

Veřejná služba:

Dle § 18a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi se veřejnou službou rozumí: pomoc obci v záležitostech, které jsou v zájmu obce, zejména při zlepšování životního prostředí v obci, udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranstvích, pomoci v oblasti kulturního rozvoje a sociální péče. Veřejná služba je vykonávána osobami v hmotné nouzi.

Pro město Český Krumlov se bude konkrétně jednat o práce následujícího charakteru:

pomoc při úklidu veřejného prostranství a zeleně, pomocné práce v psím útulku, pomocné práce při organizování různých akcí, pomoc v sociální péči. Jedná se o práce méně fyzicky náročné, bez použití strojů (např. motorová pila, sekačka atd...).

Potvrdí lékař (označte vyhovující variantu, lze použít i vlastní potvrzení)

Potvrzení o zdravotním stavu:

1. Je schopen výkonu veřejné služby
 bez omezení
 s omezením jakým

2. Není schopen výkonu veřejné služby důvod:
.....
.....

Razítko:
Podpis lékaře:
Datum:

Potvrzení se vydává pro Městský úřad, odbor soc. věcí a zdravotnictví, Český Krumlov

Pokud bude lékařem za potvrzení účtován poplatek a ten nebude uhrazen přímo v ordinaci pacientem, uveďte číslo účtu, na který požadujete částku zaslat Odborem sociálních věcí a zdravotnictví MěÚ Český Krumlov:

poplatek je účtován ve výši

číslo účtu, na který má být částka poukázána

V případě dotazů kontaktujte:, tel.:

Interní zdroj OSVZ

Příloha č. V.

Obecně platné zásady bezpečnosti práce a seznámení s předpisy a pokyny při výkonu veřejných prací

Povinností osoby vykonávající veřejnou službu je zejména:

- 1) dbát podle svých možností o svou vlastní bezpečnost, o své zdraví i o bezpečnost a zdraví osob, kterých se bezprostředně dotýká Vaše jednání, případně opomenutí
- 2) dodržovat právní a ostatní předpisy a pokyny k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, s nimiž jste byl seznámen
- 3) řídit se zásadami bezpečného chování a pokyny zadavatele činnosti
- 4) dodržovat stanovené pracovní postupy, používat stanovené pracovní prostředky
- 5) používat přidělené osobní ochranné prostředky a ochranná zařízení a tato svévolně neměnit a nevyřazovat z provozu
- 6) nepožívat alkoholické nápoje a nezneužívat jiné návykové látky v době vykonávání veřejných prací
- 7) bezodkladně oznámit zadavateli svůj úraz, pokud se stal v souvislosti s výkonem veřejných prací
- 8) oznámit zadavateli nedostatky a závady týkající se výkonu Veřejné práce, které by mohly ohrozit bezpečnost nebo zdraví při výkonu veřejných prací
- 9) nekouřit na místech, kde je to zakázáno nebo kde pracují současně také nekuřáci
- 10) nepracovat s nástroji nebo přístroji, které nebyly k činnosti přiděleny
- 11) v době výkonu veřejných prací neprovádět činnosti, které nejsou předmětem určené činnosti
- 12) neprovádět práce, které mohou vést ke vzniku požáru, pokud nemáte odbornou způsobilost požadovanou pro výkon takových prací
- 13) seznámit se s místními požárními poplachovými směrnicemi
- 14) uhasit požár, jestliže je to možné, nebo provést nutná opatření k zamezení jeho šíření
- 15) oznámit neodkladně na určeném místě zjištěný požár, nebo zabezpečit jeho ohlášení
- 16) poskytnout osobní pomoc jednotce požární ochrany na výzvu velitele zásahu, požární jednotky nebo obce

V Českém Krumlově dne 2010

.....
podpis

Interní zdroj OSVZ

Příloha č. VI.

Smlouva o výkonu veřejné služby

(uzavřená dle §18a zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů)

**Článek I.
Smluvní strany**

- 1) **Město Český Krumlov**
se sídlem Nám. Svornosti 1
zastoupené - **vedoucí OSVZ**
IČ:
Kontaktní osoba pro organizování veřejné služby v obci:
.....
(*dále jen „obec“*)
- 2) Jméno a příjmení:
trvale bytem:
Narozen/-a:
(*dále jen „osoba“*)

**Článek II.
Předmět smlouvy**

Předmětem smlouvy je závazek obce umožnit osobě za níže stanovených podmínek výkon veřejné služby pro vlastní potřebu obce na straně jedné a závazek osoby vykonávat veřejnou službu svědomitě, pečlivě a bez nároku na odměnu na straně druhé.

**Článek III.
Podmínky výkonu veřejné služby**

- 3.1 Osoba bude vykonávat veřejnou službu od
v rozsahu do 30 hodin měsíčně a to nejméně 4 hodiny týdně
- 3.2 Místem výkonu veřejné služby je území města Český Krumlov, zejména pak psí útulek v Českém Krumlově. Činnosti budou vykonávány pro městský úřad Český Krumlov
Odbor životního prostředí

3.3 Osoba bude pověřena následujícími činnostmi:

práce v psím útulku, údržba veřejné zeleně a majetku města Český Krumlov, úklidové práce a jiné nespécifikované práce dle pokynů pověřených pracovníků

3.4 Osoba bude obcí vybavena potřebnými pracovními prostředky, které bezprostředně po ukončení veřejné služby vrátí ve stejném počtu a stavu s přihlédnutím k běžnému opotřebení.

3.5 V případě, že bude osoba schopna výkonu veřejné služby pouze s omezením bude k této skutečnosti dle lékařského potvrzení při přidělování práce přihlíženo.

Článek IV.

Závěrečná ustanovení

4.1 Osoba je plně srozuměna s tím, že je povinna dodržovat smluvená ustanovení této smlouvy a dodržovat vzájemně dohodnuté termíny nástupů k plnění úkolů dle přiloženého harmonogramu výkonu veřejných prací, který je nedílnou součástí této smlouvy. Porušení tohoto ustanovení je důvodem k ukončení smluvního vztahu.

4.2 Obec prohlašuje, že uzavřela pojistnou smlouvu kryjící odpovědnost na majetku nebo zdraví, kterou osoba vykonávající veřejnou službu způsobí nebo jí bude způsobena.

4.3 V otázkách touto smlouvou výslovně neupravených se strany řídí příslušnými ustanoveními zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, popř. zákonem č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

4.4 Smlouva se vyhotovuje ve 4 stejnopisech. Veškeré změny a dodatky k této smlouvě vyžadují písemnou formu.

4.5 Smluvní strany prohlašují, že tuto smlouvu uzavřely svobodně a vážně a na důkaz toho připojují vlastnoruční podpisy.

V Českém Krumlově, dne

.....

podpis osoby

.....

podpis zástupce obce

Interní zdroj OSVZ

Příloha č. VII.

HARMONOGRAM VÝKONU VEŘEJNÉ SLUŽBY

Jméno a příjmení osoby:

Měsíc/rok:

Pokud se uchazeč nemůže v dohodnutém termínu k výkonu veřejných prací dostavit, je nutné se předem omluvit a doložit důvod nepřítomnosti (např. lékařské potvrzení) odpovědné kontaktní osobě:tel:.....

<i>dohodnutý termín (datum)</i>	<i>podpis osoby vykonávající VS</i>	<i>náplň činnosti a místo výkonu veřejné služby</i>	<i>počet hodin vykonané VS</i>	<i>Začátek a konec prac. doby</i>	<i>podpis kontaktní osoby</i>

Hodnocení :

Výše uvedená osoba uložené úkoly plnila : a) dobře

b) s problémy

c) špatně

Zaškrtněte ohodnocení plnění úkolů. V případě zaškrtnutí písmene b) a c) uveďte důvody:

.....

Datum:

Podpis a razítko :

Interní zdroj OSVZ

Příloha č. IX.

Legislativní ukotvení veřejné služby a vývoj v čase:

Zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi ze dne 14. března 2006, ve znění následujících předpisů

Změna: 165/2006 Sb.

Změna: 379/2007 Sb.

Změna: 261/2007 Sb.

Změna: 239/2008 Sb.

Změna: 259/2008 Sb.

Změna: 585/2006 Sb., 261/2007 Sb. (část), **382/2008 Sb.**, 479/2008 Sb. (část)

platný od 1. 1.2009

§ 12

Zvýšení příjmu vlastní prací

(1) Jako možnost zvýšení příjmu vlastní prací se posuzuje

- a) započetí výdělečné činnosti u osoby nepracující,
- b) zvýšení rozsahu a intenzity výdělečné činnosti,
- c) možnosti vykonávat lépe placenou výdělečnou činnost.

(2) **Za projevenou snahu o zvýšení příjmu vlastní prací se považuje**

- a) prokázaná vlastní snaha o zvýšení příjmu z výdělečné činnosti ve smyslu odstavce 1, zejména využitím služeb agentur práce, inzerce, nabídek výdělečné činnosti prostřednictvím internetu a korespondence se zaměstnavateli,
- b) výkon veřejně prospěšných prací nebo krátkodobého zaměstnání zprostředkovaného úřadem práce,
- c) **výkon dobrovolnické služby nebo veřejné služby (§ 18a), je-li tato služba vykonávána alespoň v rozsahu 20 hodin měsíčně, a to pouze po dobu, kdy osoba nadále splňuje podmínku uvedenou v písmenu a).**

(3) Příjemce dávky pomoci v hmotné nouzi a s ním společně posuzované osoby mají povinnost předložit na vyzvu orgánu pomoci v hmotné nouzi individuální akční plán, byl-li jim podle zvláštního právního předpisu^{21a}) úřadem práce vypracován, a to ve lhůtě stanovené orgánem pomoci v hmotné nouzi.

§ 18a

Veřejná služba

(1) **Veřejnou službou se rozumí pomoc obci v záležitostech, které jsou v zájmu obce, zejména při zlepšování životního prostředí v obci, udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, pomoci v oblasti kulturního rozvoje a sociální péče. Veřejná služba je vykonávána**

osobami v hmotné nouzi na základě písemné smlouvy uzavřené s obcí obsahující alespoň místo, předmět a dobu výkonu veřejné služby obci. Za výkon veřejné služby nenáleží odměna.

(2) Při sjednání rozsahu pracovní doby, doby odpočinku, podmínek pro zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se pro výkon veřejné služby použijí pracovněprávní předpisy. Pro výkon veřejné služby osobou mladší 18 let se použijí pracovněprávní předpisy upravující pracovní podmínky mladistvých zaměstnanců. V případě uzavření smlouvy o výkonu veřejné služby je obec povinna uzavřít pojistnou smlouvu kryjící odpovědnost za škodu na majetku nebo na zdraví, kterou osoba vykonávající veřejnou službu způsobí nebo jí bude způsobena. Osoba vykonávající veřejnou službu odpovídá pouze za škodu způsobenou úmyslně. Ministerstvo práce a sociálních věcí může poskytnout obci dotaci ke krytí sjednaného pojistného.

(3) Dotace podle odstavce 2 je v průběhu kalendářního roku obci poskytována zálohově a po skončení kalendářního roku ji obec zúčtuje podle skutečně vynaložených výdajů. Obec sdělí Ministerstvu práce a sociálních věcí na základě jeho výzvy údaje potřebné pro výpočet výše dotace a zálohy na ni.

(4) Obec je oprávněna požádat příslušný orgán pomoci v hmotné nouzi o poskytnutí informací o tom, zda osoba vykonávající veřejnou službu již někdy veřejnou službu vykonávala a jak byla hodnocena. Potřebné informace poskytne obci příslušný orgán pomoci v hmotné nouzi bezodkladně.

§ 24

Částka živobytí osoby a částka živobytí společně posuzovaných osob

(1) Částka živobytí osoby činí

- a) u nezaopatřeného dítěte částku životního minima, popřípadě zvýšenou podle § 29,
- b) u osob, u kterých se nezkoumá snaha zvýšit si příjem vlastní prací (§ 11 odst. 3), s výjimkou nezaopatřených dětí, částku existenčního minima zvýšenou o polovinu částky rozdílu mezi životním minimem osoby³¹⁾ a existenčním minimem, popřípadě zvýšenou o částky uvedené v § 26 až 29,
- c) u osoby, pokud není uvedena v písmenu a) nebo b), která nesplnila povinnost uvedenou v § 12 odst. 3, částku existenčního minima; zvýšení částky živobytí podle § 25 až 30 této osobě nenáleží,
- d) u osoby, která není uvedena v písmenech a) až c), e) až g), částku existenčního minima, popřípadě zvýšenou o částky uvedené v § 25 až 30,
- e) u osoby, která není uvedena v písmenu a) nebo b) a dluží na výživném pro nezletilé dítě částku vyšší než trojnásobek měsíční splátky stanovené rozhodnutím soudu, nebo vyšší než částku, která by připadala na 3 měsíce, je-li plnění vyživovací povinnosti stanoveno jiným způsobem, částku existenčního minima, nejde-li o osobu, které vznikl dluh na výživném až po podání žádosti o příspěvek na živobytí a která z důvodu nedostatečného příjmu podala soudu návrh na zrušení nebo snížení výživného; zvýšení částky živobytí podle § 25 až 30 této osobě nenáleží.
- f) u osoby, která vykonávala dobrovolnickou službu²¹⁾ nebo veřejnou službu v rozsahu alespoň 30 hodin v kalendářním měsíci, částku existenčního minima zvýšenou o polovinu rozdílu mezi životním minimem osoby a existenčním minimem, popřípadě zvýšenou o částky uvedené v § 25 až 30,

g) u osoby, která pobírá příspěvek na živobytí déle než 6 kalendářních měsíců, částku existenčního minima; zvýšení částky živobytí podle § 25 až 28 a 30 této osobě nenáleží. **Toto ustanovení se nevztahuje na osobu**, u které se nezkoumá snaha zvýšit si příjem vlastní prací (§ 11 odst. 3), osobu pobírající podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci, osobu, která má příjem z výdělečné činnosti, a osobu, **kteřá vykonává dobrovolnickou službu²¹⁾ nebo veřejnou službu v rozsahu alespoň 20 hodin v kalendářním měsíci.**

(2) V případě, že osoba v hmotné nouzi v předcházejících 12 kalendářních měsících pobírala příspěvek na živobytí a ode dne odejmutí naposledy přiznaného příspěvku na živobytí neuplynuly více než 3 kalendářní měsíce, započítávají se do lhůty 6 měsíců uvedené v odstavci 1 písm. g) i předchozí doby čerpání příspěvku na živobytí.

(3) Částka živobytí společně posuzovaných osob činí součet částek živobytí osob, které jsou osobami společně posuzovanými.

§ 60

Ministerstvo

- a) řídí a kontroluje výkon státní správy v oblasti pomoci v hmotné nouzi,
- b) zabezpečuje jednotný postup pro řešení hmotné nouze na území České republiky,
- c) zabezpečuje jednotný aplikační program automatizovaného zpracování údajů potřebný pro rozhodování o dávkách, jejich výplatu a jejich kontrolu, včetně jeho aktualizací, a poskytuje tento program bezplatně orgánům pomoci v hmotné nouzi (§ 52 odst. 3),
- d) stanovuje jednotné tiskopisy žádostí o dávky a zveřejní je na internetu,
- e) je správcem informačního systému o dávkách a jejich výši,
- f) vydá metodický pokyn určující optimální počty zaměstnanců vzhledem k počtu adresátů dávek,
- g) **poskytuje dotaci obcím ke krytí pojistného sjednaného pro výkon veřejné služby.**

§ 61

(1) Pověřený obecní úřad

- a) rozhoduje o přiznání příspěvku na živobytí, mimořádné okamžité pomoci a doplatku na bydlení a o jejich výši a provádí jejich výplatu,
- b) poskytuje osobám informace vedoucí k řešení hmotné nouze nebo k jejímu předcházení,
- c) posuzuje, zda osoba uvedená v § 16 odst. 1 nestala neodůvodnitelnou zátěží systému,
- d) písemně sděluje Policii České republiky²⁸⁾ zjištění, že osoba uvedená v § 16 odst. 1 se stala neodůvodnitelnou zátěží systému,
- e) **zpracovává a na žádost písemně poskytuje informace o tom, zda a jak osoba vykonávala veřejnou službu,**

§ 62a

Obecní úřad v přenesené působnosti

- a) vede evidenci osob vykonávajících veřejnou službu na území obce,
- b) uděluje závazné pokyny při výkonu veřejné služby a zabezpečuje kontrolu výkonu veřejné služby,
- c) informuje příslušný orgán pomoci v hmotné nouzi o tom, že byl zahájen výkon veřejné služby, že byla veřejná služba ukončena a zda a jak byla veřejná služba vykonávána,
- d) podává na základě písemné žádosti úřadu práce informace o tom, zda a jak byla veřejná služba osobou vykonávána.

§ 62b

Obec v samostatné působnosti

- a) uzavírá smlouvu o výkonu veřejné služby,
 - b) uzavírá pojistnou smlouvu kryjící odpovědnost za škodu na majetku nebo na zdraví, kterou osoba vykonávající veřejnou službu způsobí nebo jí bude způsobena.
- Čl. VI zákona č. 382/2008 Sb.**

...

Přechodné ustanovení

Doba 6 kalendářních měsíců po sobě jdoucích podle § 24 odst. 1 písm. g) a § 55 odst. 4 písm. d) zákona č. 111/2006 Sb., ve znění účinném ode dne 1. ledna 2009, se počítá od 1. ledna 2009.

Zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi ze dne 14. března 2006, ve znění následujících předpisů

Změna: 165/2006 Sb.
Změna: 379/2007 Sb.
Změna: 261/2007 Sb.
Změna: 239/2008 Sb.
Změna: 259/2008 Sb.
Změna: 585/2006 Sb., 261/2007 Sb. (část), 382/2008 Sb., 479/2008 Sb. (část)
Změna: 41/2009 Sb.
Změna: 479/2008 Sb.
Změna: 206/2009 Sb.
Změna: 306/2008 Sb., 382/2008 Sb. (část), 479/2008 Sb. (část)
Změna: 141/2010 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.
Změna: 347/2010 Sb., 427/2010 Sb.
Změna: 73/2011 Sb.
Změna: 329/2011 Sb., 364/2011 Sb., **366/2011 Sb.**

platný od 1. 1. 2012

§ 12 - zrušen

§ 18a

Veřejná služba

(1) Veřejnou službou se rozumí pomoc obcím nebo dalším subjektům zejména v oblastech zlepšování životního prostředí, udržování čistoty ulic a jiných veřejných prostranství, pomoci v oblasti kulturního a sportovního rozvoje a sociální péče. Veřejná služba je vykonávána osobami v hmotné nouzi a osobami vedenými v evidenci uchazečů o zaměstnání⁵⁴) na základě písemné smlouvy, která obsahuje základní údaje o těchto osobách (jméno, popřípadě jména, příjmení, den, měsíc a rok narození a trvalý pobyt), místo, předmět a dobu výkonu veřejné služby, uzavřené s krajskou pobočkou Úřadu práce po dohodě s obcí nebo dalším subjektem. Za výkon veřejné služby nenáleží odměna.

(2) Při sjednání rozsahu pracovní doby, doby odpočinku, podmínek pro zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci se pro výkon veřejné služby použijí pracovní právní předpisy. Pro výkon veřejné služby osobou mladší 18 let se použijí pracovní právní předpisy upravující pracovní podmínky mladistvých zaměstnanců. V případě uzavření smlouvy o výkonu veřejné služby je krajská pobočka Úřadu práce povinna uzavřít pojistnou smlouvu kryjící odpovědnost za škodu na majetku nebo na zdraví, kterou osoba vykonávající veřejnou službu způsobí nebo která jí bude způsobena, pokud se s obcemi nebo dalšími subjekty nedohodne jinak.

(3) Krajská pobočka Úřadu práce se může dohodnout s obcemi nebo dalšími subjekty na organizování veřejné služby. Písemná smlouva uzavřená podle věty první obsahuje podmínky vedení evidence osob vykonávajících veřejnou službu (evidence obsahuje základní údaje o těchto osobách, včetně informací o zahájení výkonu veřejné služby, o jejím ukončení a její hodnocení), udělování závazných pokynů při výkonu veřejné služby a zabezpečování kontroly výkonu veřejné služby. Krajská pobočka Úřadu práce poskytne osobám vykonávajícím veřejnou službu ochranné pomůcky a pracovní prostředky, pokud se s obcemi nebo dalšími subjekty nedohodne jinak.

§ 24

Částka živobytí osoby a částka živobytí společně posuzovaných osob

(1) Částka živobytí osoby činí

a) u nezaopatřeného dítěte částku životního minima, popřípadě zvýšenou podle § 29,

b) u osoby, která je vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání a v posledních 6 kalendářních měsících před podáním žádosti o dávku pomoci v hmotné nouzi jí byl skončen základní pracovní vztah z důvodu porušení povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahujících se k jí vykonávané práci zvlášť hrubým způsobem⁶¹) nebo s ní byl skončen jiný pracovní vztah z obdobného důvodu, částku existenčního minima; zvýšení částky živobytí podle § 26 až 28 této osobě nenáleží,

c) u osoby, která není uvedena v písmenech a), b), d) nebo e) částku existenčního minima, popřípadě zvýšenou o částky uvedené v § 26 až 29,

d) u osoby, která není uvedena v písmenu a) nebo v § 3 odst. 1 písm. a) bodech 1 až 9 a dluží na výživném pro nezletilé dítě částku vyšší než trojnásobek měsíční splátky stanovené rozhodnutím soudu, nebo vyšší než částku, která by připadala na 3 měsíce, je-li plnění vyživovací povinnosti stanoveno jiným způsobem, částku existenčního minima, nejde-li o osobu, které vznikl dluh na výživném až po podání žádosti o příspěvek na živobytí a která z důvodu nedostatečného příjmu podala soudu návrh na zrušení nebo snížení výživného; zvýšení částky živobytí podle § 26 až 28 této osobě nenáleží,

e) u osoby, které je poskytována zdravotní péče ve zdravotnickém zařízení po celý kalendářní měsíc, částku existenčního minima; zvýšení částky živobytí podle § 26 až 28 této osobě nenáleží.

(2) Částka živobytí společně posuzovaných osob činí součet částek živobytí osob, které jsou osobami společně posuzovanými.

§ 60

Ministerstvo

- a) řídí a kontroluje výkon státní správy v oblasti pomoci v hmotné nouzi,
- b) zabezpečuje jednotný postup pro řešení hmotné nouze na území České republiky,
- c) zabezpečuje jednotný aplikační program automatizovaného zpracování údajů potřebný pro rozhodování o dávkách, jejich výplatu a jejich kontrolu, včetně jeho aktualizací, a poskytuje tento program bezplatně orgánům pomoci v hmotné nouzi (§ 52 odst. 3),
- d) stanovuje jednotné tiskopisy žádostí o dávky a zveřejní je na internetu,
- e) je správcem informačního systému o dávkách a jejich výši,
- f) vydá metodický pokyn určující optimální počty zaměstnanců vzhledem k počtu adresátů dávek.

§ 61

Krajská pobočka Úřadu práce

(1) Krajská pobočka Úřadu práce

- a) rozhoduje o přiznání příspěvku na živobytí, mimořádné okamžité pomoci a doplatku na bydlení a o jejich výši a provádí jejich výplatu,
- b) poskytuje osobám informace vedoucí k řešení hmotné nouze nebo k jejímu předcházení; tyto informace cizinci s povoleným dlouhodobým pobytem na území České republiky za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci podle jiného právního předpisu⁵⁷⁾ sdělí písemně,
- c) posuzuje, zda se osoba uvedená v § 16 odst. 1 nestala neodůvodnitelnou zátěží systému,
- d) písemně sděluje Ministerstvu vnitra²⁸⁾ zjištění, že osoba uvedená v § 16 odst. 1 se stala neodůvodnitelnou zátěží systému,
- e) písemně sděluje Ministerstvu vnitra^{49a)}, že úhrnný měsíční příjem osoby uvedené v § 5 odst. 1 písm. f), a společně s ní posuzovaných osob, zjištěný při rozhodování o příspěvku na živobytí, nedosahuje částky živobytí společně posuzovaných osob,
- f) spolupracuje zejména s orgány sociálně-právní ochrany dětí, povinnými osobami, orgány činnými v trestním řízení a soudy při uplatňování nároku dítěte na výživné a při vymáhání plnění vyživovací povinnosti,
- g) písemně sděluje Ministerstvu vnitra⁵⁸⁾, že cizinec, kterému bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci podle jiného právního předpisu⁵⁷⁾, podal žádost o příspěvek na živobytí, doplatek na bydlení nebo mimořádnou okamžitou pomoc.

(2) Krajská pobočka Úřadu práce je oprávněna provést posouzení a oznámení podle odstavce 1 písm. c) a d) v odůvodněných případech též opětovně.

(3) Krajská pobočka Úřadu práce dále

a) vede evidenci osob vykonávajících veřejnou službu, která obsahuje jméno, popřípadě jména, příjmení, den, měsíc a rok narození a trvalý pobyt těchto osob, včetně informací o zahájení výkonu veřejné služby, o jejím ukončení a hodnocení,

b) uděluje závazné pokyny při výkonu veřejné služby a zabezpečuje kontrolu výkonu veřejné služby,

c) uzavírá smlouvu o výkonu veřejné služby,

d) uzavírá pojistnou smlouvu kryjící odpovědnost za škodu na majetku nebo na zdraví, kterou osoba vykonávající veřejnou službu způsobí nebo která jí bude způsobena, pokud se s obcemi nebo dalšími subjekty nedohodne jinak,

e) uzavírá dohodu s obcí, že na jejím území může být veřejná služba vykonávána.

(4) Krajská pobočka Úřadu práce může s obcí nebo dalšími subjekty uzavřít písemnou smlouvu o organizaci a výkonu veřejné služby obcí nebo dalšími subjekty.

§ 62 - zrušen

§ 62a - zrušen

§ 62b - zrušen

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti ze dne 13. května 2004, ve znění následujících předpisů

Změna: 202/2005 Sb.

Změna: 168/2005 Sb.

Změna: 253/2005 Sb.

Změna: 428/2005 Sb.

Změna: 350/2005 Sb.

Změna: 495/2005 Sb.

Změna: 382/2005 Sb., 413/2005 Sb., 444/2005 Sb.

Změna: 161/2006 Sb.

Změna: 264/2006 Sb. (část)

Změna: 109/2006 Sb., 115/2006 Sb.

Změna: 214/2006 Sb.

Změna: 165/2006 Sb.

Změna: 109/2006 Sb. (část), 112/2006 Sb., 264/2006 Sb.

Změna: 159/2007 Sb.

Změna: 181/2007 Sb.

Změna: 213/2007 Sb.

Změna: 379/2007 Sb.

Změna: 261/2007 Sb., 362/2007 Sb.

Změna: 57/2008 Sb.

Změna: 124/2008 Sb.

Změna: 479/2008 Sb. (část)

Změna: 129/2008 Sb., 382/2008 Sb., 479/2008 Sb. (část)
Změna: 479/2008 Sb.
Změna: 158/2009 Sb.
Změna: 326/2009 Sb.
Změna: 223/2009 Sb.
Změna: 306/2008 Sb.
Změna: 227/2009 Sb., 149/2010 Sb.
Změna: 281/2009 Sb., 347/2010 Sb., 427/2010 Sb.
Změna: 73/2011 Sb.
Změna: 427/2010 Sb. (část)
Změna: **364/2011 Sb.**, 365/2011 Sb., 367/2011 Sb., 420/2011 Sb., 470/2011 Sb.

Platný od 1.12.2012 do 10.12.2012

§ 30

Vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání

(2) Uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu

d) odmítne nabídku vykonávat veřejnou službu v rozsahu nejvýše 20 hodin týdně v případě, že je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání nepřetržitě déle než 2 měsíce,

e) odmítne se podrobit vyšetření svého zdravotního stavu (§ 21 odst. 2), nebo psychologickému vyšetření (§ 21 odst. 3), anebo

f) maří součinnost s krajskou pobočkou Úřadu práce (§ 31).

(Od 10.12.2014 zrušen nálezem Ústavního soudu: z. č. 437/2012 Sb. ve věci zrušení části zákona č. 435/2004 Sb. a z. č. 372/2001 Sb.

§ 41

(1) Rozhodným obdobím pro posuzování nároků na podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci jsou poslední 2 roky před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání.

(2) Není-li splněna podmínka stanovená v § 39 odst. 1 písm. a) předchozím zaměstnáním, lze tuto podmínku splnit i započtením náhradní doby zaměstnání. Do předchozího zaměstnání se nezapočítává doba důchodového pojištění získaná zaměstnáním nebo jinou výdělečnou činností v době vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání (§ 25 odst. 1 a 3) a krátkodobým zaměstnáním. Překrývají-li se doba důchodového pojištění získaná zaměstnáním nebo jinou výdělečnou činností a náhradní doba zaměstnání, započítává se do předchozího zaměstnání přednostně doba důchodového pojištění získaná zaměstnáním nebo jinou výdělečnou činností.

(3) Za náhradní dobu zaměstnání se považuje doba

...

e) **výkonu** dlouhodobé dobrovolnické služby na základě smlouvy dobrovolníka s vysílající organizací, které byla udělena akreditace Ministerstvem vnitra 35a), nebo výkonu **veřejné služby na základě smlouvy o výkonu veřejné služby 35b)**, pokud rozsah vykonané služby překračuje v průměru alespoň 20 hodin v kalendářním týdnu,

...

Zdroj: ASPI